

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (76), януари 2019 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД с поредно отличие на Фондация “Граждани срещу бюрокрацията”	3
КЗЛД с отличие от AFCEA Sofia	4
В Москва се проведе международна Конференция по защита на личните данни	5
КЗЛД - координатор на национален проект по програма “Права, равенство и гражданство” 2014 - 2020 на Европейската комисия	6
Четвърто пленарно заседание на Европейския комитет по защита на данните	7
Заседания на Технологичната подгрупа към Европейския комитет по защита на данните	8
Заседание на подгрупа “Международни трансфери” към Европейския комитет по защита на данните	8
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	10
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	11
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	34

КЗЛД С ПОРЕДНО ОТЛИЧИЕ НА ФОНДАЦИЯ „ГРАЖДАНИ СРЕЩУ БЮРОКРАЦИЯТА“

Под патронажа на Европейския парламент, на специална церемония, състояла се на 6 декември 2018 г. в Дома на Европа в София, Фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ за трета поредна година раздаде своите годишни награди за държавни институции с принос в намаляването на бюрократичната тежест за гражданите и бизнеса в България. Представители на КЗЛД на церемонията бяха проф. Веселин Целков - член на Комисията, и Надежда Борисова – държавен експерт в дирекция „Информационни фондове и отчетност“.

За 2018 г. в категория „Прозрачност в управлението“ бе отличена Комисия за защита на личните данни - за изчерпателно и открито предоставяне на информация както за дейността на Комисията, така и за процесите и новостите в сферата на защита на личните данни. При връчването на грамотата, управителят на Фондацията - Стефан Христов, подчерта, че едно ефикасно средство на КЗЛД за постигане на обществена информираност е регулярното издаване на електронен Информационен бюлетин, в който се отразяват решенията и становищата на Комисията.

Това е поредното признание за КЗЛД, която през 2017 г. получи отличието на Фондацията за „Държавна институция на годината“, а през 2016 г. за „Най-добро обслужване на гражданите“. Тази година от името на КЗЛД грамотата получи проф. Веселин Целков, член на Комисията.

Целта на ежегодното събитие е чрез посочването на добрия пример да се стимулира стремежът на институциите да служат на обществото по прозрачен и достъпен начин. След детайлен мониторинг на дейността на държавните институции, както и на база препоръки от гражданите, Фондацията прави преценка както за категориите отличия, така и за отличените в отделните категории. Основни критерии при преценката са прозрачност в работата на институциите, осигуряване на добра информираност на гражданите и бизнеса, предоставяне на услуги по лесен и достъпен начин, и по-конкретно – предоставяне на добре реализирани електронни услуги.

През 2018 г. Фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ раздаде награди в 6 категории и отличи следните институции:

Комисия за защита на личните данни, в категория „Прозрачност в управлението“, за открито и изчерпателно предоставяне на информация на гражданите и бизнеса.

Патентно ведомство, в категория „Най-добра електронна услуга“, за предоставяне на услуга, улесняваща регистрацията на търговски марки и патенти, като е предвидена възможност за електронно плащане на държавните такси.

Комисия за защита на потребителите, в категория „Защита на гражданите от нелоялни търговски практики“, за множеството инициативи за информиране на гражданите от какво да се пазят, когато пазаруват онлайн.

Държавна агенция „Електронно управление“, в категория „Системна работа за необратимост на дигитализацията“, за изграждането на гръбнака на електронното правителство.

Община Бургас, в категория „Електронна община“, за електронните услуги, които предлага, както и за иновативните методи за идентификация.

Национална агенция за приходите, за „Устойчива събираемост на данъците“, за възможността данъци и осигуровки да се плащат с карта, получаването на уведомителни имейли при получено плащане, както и подобрени процедури, които целят да не се нарушават паричните потоци на бизнеса.

През 2018 г. Фондацията връчи своите награди за трета поредна година със стремежа да отличи администрациите, които търсят и намират начин да бъдат по-далеч от бюрокрацията и по-близо до гражданите.

КЗЛД С ОТЛИЧИЕ ОТ AFCEA SOFIA

На 3 и 4 декември 2018 г. в София се състоя TechNet Sofia 2018 - юбилейна конференция по случай 25-та годишнина на AFCEA Sofia. Конференцията бе организирана от AFSEA Sofia и проведена под патронажа на вицепремиера и министър на отбраната на Република България, Красимир Каракачанов.

AFCEA е абривиатура на Armed Forces Communications and Electronics Association, запазена като традиция от създаването на асоциацията през 1946 г. В нея са обединени представители на държавните органи, бизнеса, научни организации, промишлеността. Тя е неправителствено и неполитическо дружество с идеална цел - да осигури в регионален и международен мащаб среда за обмен на идеи и информация за модернизация на въоръженията, техниката, електрониката, информационните и комуникационните технологии и създаване на условия за тяхното развитие и успешно внедряване в интерес на националната сигурност и други сфери на обществения живот.

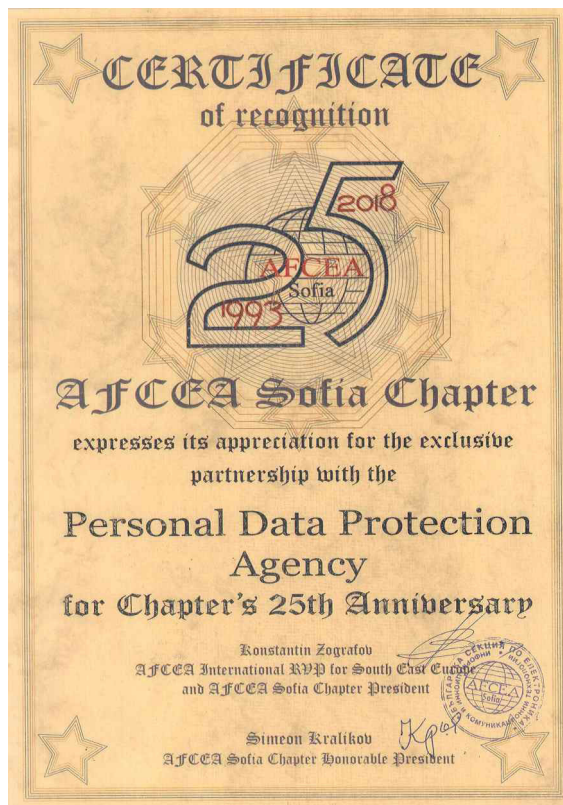
В двата конферентни дни на TechNet Sofia 2018 бяха изнесени множество доклади и презентации, свързани със съвременните технологии и тяхното приложение в сферата на сигурността. Темата за дигиталното общество, дигиталната икономика и тяхната кибер отбрана придобива все по-голямо значение, тъй като цифровизацията и най-съвременните технологии проникват в почти всички сфери на обществото. Сигурността на мрежите и информацията, защитата на личните данни и личните свободи, става все по-видима тема на общо разбиране и неразделна част от Общата европейска и национална политика за сигурност. В този аспект е изключително важно изграждането на връзки между институциите, индустрията и академичните среди и осигуряването на форум за безпристрастно и

обективно обсъждане и обмен на идеи, както и насочване на вниманието на професионалната общност към най-актуалните проблеми и области, в които се очаква най-динамично развитие през следващите години.

В присъствието на генералния мениджър за Европа на AFCEA International, ген. Ерик Щаудахер, бяха връчени сертификати и отличия за институционален и персонален принос в сферата на защита на националната сигурност, както и в работата на AFCEA.

Комисията за защита на личните данни бе отличена в категорията „институции“ за приноса ѝ в изграждането на националната система за защита на личните данни като част от общонационалната система за сигурност, както и за изключително партньорство на AFCEA Sofia.

За индивидуален принос в работата на AFCEA Sofia бе отличен и получи сертификат проф. Веселин Целков - член на КЗЛД, който бе един от лекторите на Конференцията и изнесе доклад на тема „Защитата на личните данни – важен стълб на информационната сигурност“.

В МОСКВА СЕ ПРОВЕДЕ МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 7 и 8 ноември 2018 г., в Москва се проведе Международна конференция по защита на личните данни. Събитието бе организирано на най-високо ниво от Федералната служба за надзор в сферата на свързките, информационните технологии и масовите комуникации на Руската федерация. Участие в проведения форум взеха представители на надзорните органи на Република България, Италия, Унгария, Азербейджанска Република, Босна и Херцеговина, Република Сърбия, Китайска Народна Република, Йордания, Южно-Африканска Република, Мароко, и др. КЗЛД бе представена от проф. Веселин Целков, член на Комисията и Олга Александрова, главен експерт в дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“.

В първия ден на конференцията се проведе закрыта среща с чуждестранните представители, на която се разискваха въпроси, свързани с промените в защитата на правата на субектите на лични данни във връзка с прилагането на Общия регламент относно защитата на данните и Модернизираната конвенция на съвета на Европа № 108. Представени бяха промените в националните законодателства

в съответствие с изискванията на Регламента и на Конвенцията. Представителят на КЗЛД, проф. Целков, отбеляза промените, както и приоритетите, във връзка с Регламента, на територията на Република България.

Вторият ден от Конференцията се проведе в МИА „Россия Сегодня“. Въпросите, които бяха разгледани и обсъдени, бяха свързани с глобалните рискове на системите за защита на личните данни в условията на цифровата икономика. Направен бе паралел между руски и международни подходи в защитата на правата на лицата в условията на цифровизацията и бяха представени съответствия и различия в правоприлагането. Дискутирани бяха основните направления на промяна на правото регулиране на защитата на личността, обществата и държавите в условията на развитието на цифровата икономика. Разгледани бяха задачите и основните направления при развитие на информационната сигурност в рамките на реализиране на програмата „Цифровата икономика на Руската Федерация“. Обърнато бе внимание и на актуалните проблеми при осигуряване защита на правата на лицата в условията на цифрова икономика.

Представителят на българския надзорен орган, проф. Веселин Целков – член на КЗЛД, изнесе презентация на тема „Методология за оценка на съответствието с изискванията на Общия регламент“.

КЗЛД - КООРДИНАТОР НА НАЦИОНАЛЕН ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМА “ПРАВА, РАВЕНСТВО И ГРАЖДАНСТВО” 2014 - 2020 НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

Комисията за защита на личните данни е координатор на стартирания през месец декември 2018 г. проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“. Проектът има за цел да предостави практически инструментариум на малките и средни предприятия (МСП) в постигането на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните. След реализирането на дейностите по проекта, МСП ще разполагат с интегрирани дигитални решения за достъп до богата база данни с практика, както на националните надзорни органи, така и на съда на национално и европейско ниво, достъпни чрез мобилно приложение и самообучаващ се алгоритъм.

В края на 2017 г. в партньорство със Съюза на юристите в България и „Апис Европа“, Комисията за защита на личните данни започна подготовка на проектно предложение, финансирано по поканата за набиране на проектни предложения „Осигуряване на най-високо ниво на защита на неприкосновеността

и личните данни“ (Ensure the highest level of protection of privacy and personal data) на програмата „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз. В началото на 2018 г. КЗЛД, като водещ партньор и кандидатстваща организация, подаде проектно предложение, обединяващо усилията на български и италиански партньори. Сред тях, освен вече споменатите, са ЕУ България, Италианският орган по защита на данните, университетът “Roma Tre” и Европейската асоциация на жените юристи – клон България.

Административните процедури по подписване на договора за финансова помощ бяха завършени в началото на месец декември 2018 г., което даде възможност фактическото изпълнение на проекта да започне още от края на 2018 г.

Общият бюджет на проекта е 1 089 961,92 лева (557 288,68 евро), като е предвидено изпълнението му да приключи в края на месец ноември 2020 г.

ЧЕТВЪРО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

European Data Protection Board

На 16 ноември 2018 г. в Брюксел се състоя Четвърто пленарно заседание на Европейския комитет по защита на данните. Основни теми бяха проектът на решение за адекватност на защитата на личните данни на Япония, предоставянето на насоки относно Регламента за клинични изпитания и указания във връзка с териториалния обхват на Общия регламент относно защитата на данните.

Комитетът обсъди текущото състояние на работата по проекта за решение за адекватно ниво на защита на личните данни на Япония. Проектът на решението на Европейската комисия е предоставен на Комитета от комисар Вера Юрова през септември 2018 г. На заседанието отново бе наблегнато на необходимостта да се гарантира приемственост и високо ниво на защита на трансферите на данни от ЕС.

Обсъден бе въпросът за предоставяне на насоки във връзка с често задавани въпроси, свързани с взаимодействието на Общия регламент относно защитата на данните и Регламента за клиничните изпитвания. След консултация с Европейската комисия, Комитетът се е съгласил да предостави такива насоки по често задавани въпроси и техните отговори, изготвени от Комисията.

Финализирана бе работата по проекта за указания във връзка с териториалния обхват на Общия регламент относно защита на данните. Указанията ще помогнат да се осигури общо тълкуване на териториалния обхват на Регламента и да се дадат по-нататъшни разяснения относно прилагането му в различни ситуации, по-специално когато администраторът или обработващият е установен извън ЕС, включително в случаите на определяне на представител. Документът скоро е публикуван и предоставен за обществено допитване.

ЗАСЕДАНИЯ НА ТЕХНОЛОГИЧНАТА ПОДГРУПА КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През ноември и декември 2018 г. в Брюксел се проведеха регулярни заседания на Технологичната подгрупа към Европейския комитет по защита на данните. След трансформирането на Работна група по чл. 29 в Европейски комитет по защита на данните, тази изключително активна подгрупа запази сферата си на действие и наименованието си.

Една от задачите на подгрупата е да подготви проекти на Насоки за сертифицирането и акредитацията по чл. 42 и 43 от Общия регламент. Обект на обсъждане и усилената подготовка са Насоки за видеонаблюдението, при изработването на които се има предвид спецификата на регулиране на сектора на национално ниво. В края на 2018 г. подгрупата отчете приключване на организационния етап и започване на същинската работа по разработване на Насоки за поверителност при проектиране и по подразбиране. Друга инициатива е разработването на Насоки за регулиране на обработването на лични данни в сферата на електронно свързаните превозни средства и изкуствения интелект.

След изготвянето на единен подход за анализ и оценка, подгрупата разгледа и оцени предложените от националните органи списъци на видовете операции по обработване, за които се изисква оценка на въздействието върху защитата на данните във връзка с чл. 35, пара. 4 от Общия регламент. Резултатите от осъществения предварителен преглед бе приет единодушно от ръководителите на националните органи на редовно заседание на ЕКЗД.

Към момента се събира информация на постъпващи уведомления за нарушаване на сигурността на данните, получени в националните надзорни органи. Целта е след извършване на задълбочен анализ на събраната информация, да бъдат предложени конкретни мерки, които следва да бъдат предприети на национално ниво, както и в сътрудничество между органите по защита на данните на държавите-членки на ЕС.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПОДГРУПА „МЕЖДУНАРОДНИ ТРАНСФЕРИ“ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Подгрупа „Международни трансфери“ към Европейския комитет по защита на данните подпомага дейността на Комитета по всички въпроси, свързани с трансфери на лични данни към трети държави. През 2018 г. основните задачи на групата бяха свързани с постигане на съответствие на работните документи на Работна група по чл. 29 (която от 25 май 2018 г. е наследена от ЕКЗД) с новата европейска правна рамка в областта на защитата на данните.

На последното заседание на групата, състояло се през октомври 2018 г. бяха разисквани няколко основни теми:

- Решение за адекватност в защитата на личните данни на Япония;
- Brexit;
- Задължителни фирмени правила и стандартни договорни клаузи;
- Споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ (Privacy Shield);
- Споразумение относно FATCA (The Foreign Account Tax Compliance Act – Американски закон за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки);
- Интернет корпорацията за присвоени имена и адреси (ICANN) и услугата Whois.

Представители на Европейската комисия представиха актуалното състояние на решението за адекватност на Япония. Посочено бе, че е налице сближаване на европейското и японското законодателство в областта на защитата на личните данни и, по-конкретно - Общия регламент за защита на данните и Закона за защита на личната информация на Япония. Последният е бил преработен скоро. Също така, норми относно защитата на личните данни се съдържат в конституцията, законодателството, както и подзаконовни нормативни актове, към които спадат ръководствата на японския надзорен орган. Направен бе кратък преглед на гаранциите за защита на личните данни в японския закон, посочено бе, че за да може да бъде запълнена празнина в законодателството, се приемат специални допълнителни правила. Представителите на Европейската комисия подчертаха, че Решението за адекватност не може да бъде огледален образ на Общия регламент, тъй като става въпрос за две коренно различни правни системи с различни правни традиции. Разбира се, в някои аспекти, като например директния маркетинг, прилики съществуват. Ролята на Европейския комитет за защита на данните в процеса на приемане на решението за адекватност е да направи проверка на анализа, представен от ЕК. На представителите на ЕК бе предоставен списък с въпроси, свързани с неясноти в решението, които евентуално биха могли да бъдат преработени в по-късен етап. На част от въпросите бе отговорено веднага.

По отношение на Brexit се подчерта, че в случай на излизане със сделка, както преди него, така и през предвидения двугодишен преходен период, предаването на данни няма да се счита за трансфер. След Brexit ще бъде прието решение за адекватност. Всички инструменти за трансфер на данни ще бъдат приложими.

Относно Задължителните фирмени правила (ЗФП) и стандартните договорни клаузи (СДК) бе направено предложение първите ЗФП, изработени след 25 май 2018 г. да бъдат обсъдени от подгрупата. Ако в процеса на разглеждане на документацията, компетентният надзорен орган прецени, че има нередност, той може да отнесе въпроса за обсъждане в подгрупата. Идентифицирането и решаването на проблема по този начин ще спомогне за унифицирането на процедурата по приемане. Обсъден бе модел на бланка за одобрение на ЗФП от надзорен орган. По отношение на стандартните договорни клаузи бе разгледано одобрението на ad hoc стандартни договорни клаузи (става въпрос за клаузи, които са били добавени към стандартни договорни клаузи от съответна компания). Обсъдена бе идеята да бъде въведена процедура по съдействие, подобна на тази за одобрение на ЗФП и механизъм на съответствие, който трябва да се прилага за всички клаузи в случаите на трансфер на данни. За администраторите на лични данни трябва да е ясно, че всяка поправка в стандартните договорни клаузи ги превръща в ad hoc. Всяко одобряване на такива клаузи е по отношение на конкретна компания, за конкретен трансфер на данни.

Разгледан бе казус, поставен от организацията „Лекари без граници“, която търси начини за извършване на трансфери на данни. Първоначалният извод е, че биха могли да използват ЗФП или кодекс за поведение.

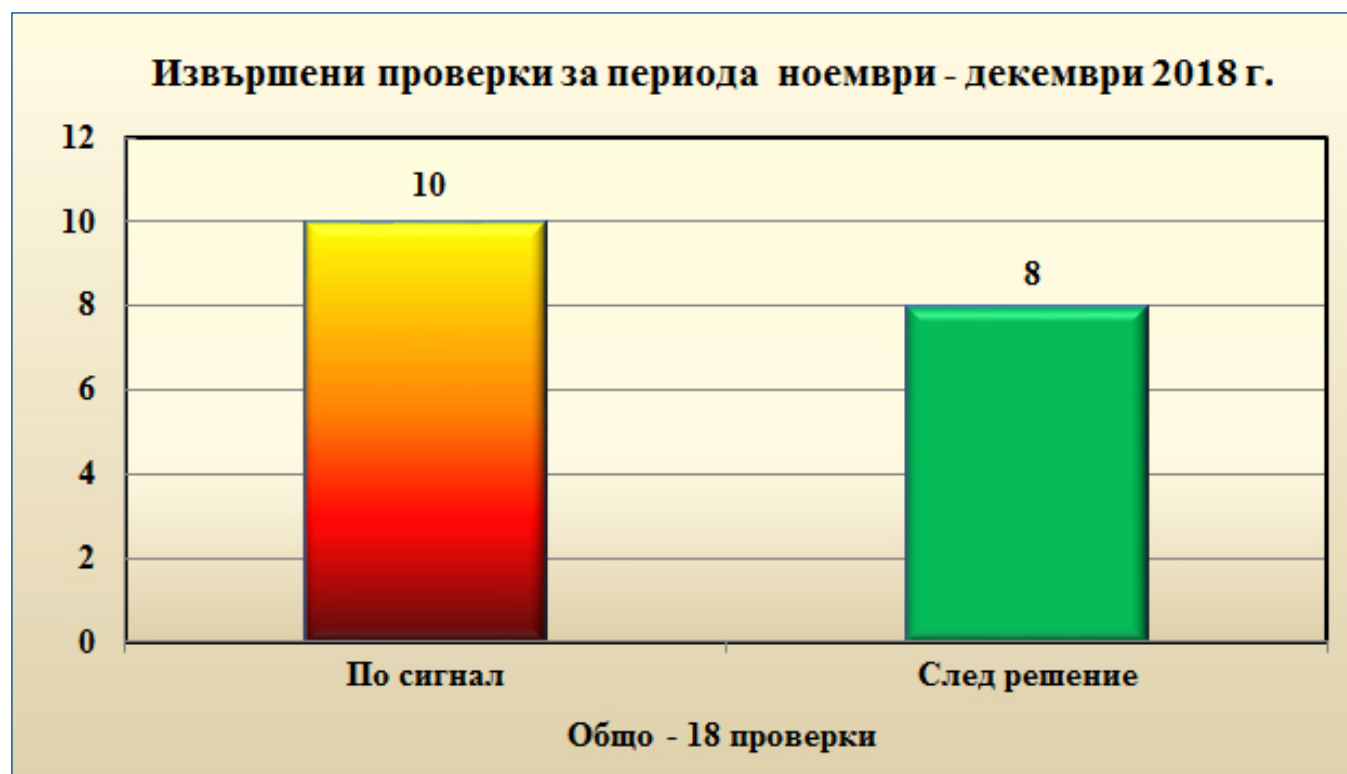
На заседанието бяха разгледани въпроси, свързани с трансферите на лични данни при прилагането на споразуменията Privacy Shield („Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“) и FATCA (Американски закон за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки). По отношение на второто бе подчертано, че Комитетът трябва да направи преценка дали споразумението може да бъде използвано като инструмент за трансфер на данни и дали е в съответствие с нормите на Общия регламент.

По отношение на услугата Whois, която позволява търсене на имена на домейни, бе подчертано, че тя е изключително полезна при разследвания на тероризъм. Всеки регистър и регистратор са отговорни за личните данни, които съхраняват. Участниците са както публични, така и частни организации. Whois не е централно поддържана база данни. Интернет корпорацията за присвоени имена и адреси (ICANN) не трябва да прави публична информацията за регистраторите. Личните данни не трябва да са достъпни по подразбиране. Обсъден бе вариант трансферите на данни да бъдат извършвани на основание стандартни договорни клаузи или дерогации, а също така и чрез регламентация в закон.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ - ДЕКЕМВРИ 2018 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през ноември и декември 2018 г. са извършени общо 18 проверки – 10 след постъпили в КЗЛД сигнали и 8 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 242 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на Регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2, б. „б” от Регламент (ЕС) 2016/679, като е съставен 1 (един) Акт за установяване на административно нарушение, издадени са 3 (три) Разпореждания и са отправени 4 (четири) Официални предупреждения.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-74/2018 София, 05.11.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“/„КЗЛД“) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-74/07.02.2018 г., подадена от К.И. срещу Затвора – Ловеч и служебно конституираната Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че на 04.01.2018 г. е подал заявление с изх. № *** до началника на Затвора – Ловеч, с което поискал да му бъде предоставен достъп до отнасящите се за него лични данни, които се обработват в затвора и затворническите обществения към него.

В заявлението е поискано да бъдат предоставени съдържащите се негови лични данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник. Поискал да му бъдат посочени получателите, на които се разкриват данните, категориите данни, както и да му бъдат предоставени на технически носител видеозаписите от видеокамерите на затвора и общественията, на които е заснето лицето му. Жалбоподателят посочва, че в отговора с изх. № *** не е предоставена исканата информация, а е копиран чл. 2 от ЗЗЛД.

Г-н К.И. счита, че с тези действия е нарушено неговото право на достъп до отнасящи се за него лични данни, както и правото да получи съдържащите се лични данни, които се обработват от администратора. Заявява, че това нарушение е извършено повторно, тъй като на 21.02.2017 г. е подал заявление по ЗЗЛД с вх. № ***, с което е поискал да му бъдат предоставени неговите лични данни, както и целите, за които се използват. Отговор и към момента не е получен.

Г-н К.И. иска от Комисията да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД и да разпореди предоставянето на исканите от него лични данни и изпълнение на всички точки в двете заявления, както и да бъде наложена имуществена санкция в подходящ за двата случая размер съгласно чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД.

Към жалбата е приложен отговор с рег. № *** на началника на Затвор – Ловеч.

В административния процес е залегнал принципът за служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая. Териториалната служба – Затвора – Ловеч, срещу която е насочена жалбата, и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическото лице, в чиято структура е затворът,

съответно с писмо изх. № **** и № **** са уведомени на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. В Комисията е постъпило общо становище с рег. № *** за неоснователност на жалбата.

Пълномощникът информира, че съдържащата се във видеозаписите от средствата за наблюдение информация за физическите лица, в конкретния случай техен образ, попада в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин.

По смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни, когато се извършва чрез запис на технически средства за видеонаблюдение, който се съхранява.

В местата за лишаване от свобода записите от видеокамерите са техническо средство за охрана и контрол, поставят се с цел предотвратяване на престъпления и нарушения и за осъществяване на засилен надзор и охрана. Предоставянето им на лишените от свобода е недопустимо и би застрашило сигурността в затвора.

Разпоредбите на чл. 44 от Закон за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), чл. 23 и чл. 24 от Правилника за прилагане на ЗИНЗС допускат местата за лишаване от свобода да бъдат оборудвани с технически средства за охрана и контрол за предотвратяване на бягства, престъпления и други нарушения, включително и аудио-визуални системи и средства за контрол на поведението, за което осъдените се уведомяват в приемно отделение при постъпването в затвора. Използването на такива средства е в зависимост от категорията на настанените лишени от свобода. В помещенията за изолирано настаняване се вземат допълнителни мерки и те се оборудват със средства за повишена сигурност за предотвратяване на самоувреждания и посегателства върху други лишени от свобода или служители.

Лишените от свобода се предупреждават за възможността да бъдат използвани охранителни и технически средства, включително аудиовизуални системи, за контрол на поведението.

Във връзка с твърдението на К.И., че е подал заявление по ЗЗЛД до началника на затвора, е извършена проверка в книгата за регистриране на молби и сигнали на лишените от свобода. Срещу посочения от жалбоподателя № **** е записано името на друг лишен от свобода. В същата книга за периода от 17.02.2017 г. до 21.02.2017 г. не е регистрирана молба до началника на затвора, подадена от г-н К.И.

Към жалбата са приложени: заявление с рег. № *** и отговор на посоченото заявление, както и копие на книгата за жалби и сигнали на лишените от свобода за периода 17.02.2017 г. – 21.02.2017 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 30.05.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – К.И. и ответна страна – ГД „Изпълнение на наказанията”, в качеството на юридическо лице и администратор на лични данни и Затвора – Ловеч – териториална служба и обработващ данните за администратора. Страните са редовно уведомени за насроченото за 27.06.2018 г. открито заседание на Комисията

за разглеждане на жалбата по същество. В отговор на уведомителното писмо пълномощникът на администратора и обработващия заявява, че поддържа изразеното в хода на производството становище. В заседанието страните не се явяват, не се представляват.

Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Предмет на жалбата е нарушено право на достъп до лични данни и отказ за предоставяне на копие от обработвани лични данни.

Страните не спорят, че г-н К.И. е подал до Затвора – Ловеч заявление за достъп до личните му данни на основание чл. 28, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД, заведено с рег. № ****. В същото е направено искане по чл. 31, ал. 2 ЗЗЛД за получаване на копие на обработвани лични данни. По заявлението е постъпил отговор от Затвора – Ловеч, получен от заявителя. Г-н К.И. заявява, че е подал и предходно заявление за достъп до лични данни, заведено с рег. № ****, по което все още няма отговор. От представеното в производството копие на книга за жалби и сигнали на лишените от свобода за периода 17.02.2017 г. – 21.02.2017 г. е видно, че заявлението под № *** е подадено от друго лице и е с различен предмет. Доказателство в подкрепа на твърдението на жалбоподателя не е представено, поради което Комисията намира, че такова заявление не е подадено.

Законът за защита на личните данни, приложим към момента на упражняване на правото на достъп и произнасянето по него, урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно разпоредбата на чл. 26 от ЗЗЛД, физическото лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, което е конкретизирано като обем в чл. 28, ал. 1 ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 31, ал. 1 ЗЗЛД предвижда, че физическото лице може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон.

Заявлението е подадено по предвидения в чл. 29 ЗЗЛД ред и съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 ЗЗЛД. В чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД е вменено задължение за отговор в 14-дневен срок, което е изпълнено от Затвора – Ловеч.

Първата част от отговора на заявлението, отнасяща се до предоставяне на информация по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗЗЛД, Комисията намира за законосъобразна. Отговорено е на всички въпроси на заявителя – какво са лични данни, техния източник и категории получатели, на които се предоставят – нормативно определени администратори на лични данни, цел на обработването – във връзка с изпълнение на наказанието лишаване от свобода. В допълнение към изложеното, лицето е разполагало с информация какви негови лични данни се обработват от затворническата администрация, тъй като действията по събирането им са били извършвани в негово присъствие – изготвяне на снимки, сваляне на отпечатъци и др.

Произнасянето в частта, с което по същество е отказано предоставянето на копие на видеозаписите от охранителните камери, също е законосъобразно. Съгласно чл. 31, ал. 2 ЗЗЛД предоставянето на копие от обработваните лични данни не се предоставят, когато това е забранено от закон. В доктрината наказанието лишаване от свобода се определя като принудително изолиране на осъдения в специални места, при което се ограничава възможността му да се придвижва свободно в пространството и да определя сам своя режим на живот, ограничават се социалните му контакти, както и възможността да упражнява някои от правата си, когато последното е несъвместимо с характера на това наказание. Видеонаблюдението в местата за изтърпяване на наказание лишаване от свобода е техническо средство за охрана и контрол за предотвратяване на бягства, други престъпления и нарушения – нормативно установено основание по чл. 44, ал. 1 от ЗИНЗС. Предоставянето на

видеозаписите би застрашило сигурността на затвора, включително биха станали ясни начинът и процедурата, по която се осъществява контролът. Достъп до тази информация би довел до установяване и на контролните точки, където се заснема. По този начин може да се ограничи посочената в чл. 44, ал. 1 ЗИНЗС функция на видеонаблюдението, изразяваща се в охрана и контрол за предотвратяване на бягства, други престъпления и нарушения, а както беше посочено – при изтърпяване на наказание лишаване от свобода е ограничена възможността осъденият сам да определя своя режим на живот и се ограничава предвижването му в пространството. От изложеното се налага изводът, че направеното искане за получаване на копие на видеозаписите следва се квалифицира по чл. 31, ал. 2 ЗЗЛД във връзка с чл. 75, т. 3 ЗИНЗС – копие на обработваните лични данни не следва да се предоставят, защото упражняването на това право е несъвместимо с действието на присъдата и изпълнението на наказанието.

Председателят на Комисията – г-н Венцислав Караджов, гласува с особено мнение, което е приложено към решението и е неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-74/07.02.2018 г., подадена от К.И. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и Затвора – Ловеч.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Особено мнение

на Венцислав Караджов

Лишаването от свобода значително променя правния статут на лицата, но съгласно Конституцията на Република България от 1991 г. и Закона за изпълнение на наказанията, правното положение на лишените от свобода (чл. 23) се определя с присъдата и ограниченията на правата им посочени в акта. Отделно ограничения на правата на осъдените на свобода е допустимо да се извърши със закон или с друг нормативен акт. Ограничения са налице и в случаите когато упражняването на определени права на лицето са несъвместими с изпълнението на наказанието. Следователно лишените от свобода не са изцяло лишени от граждански права.

В Закона за защита на личните данни и Закона за изпълнение на наказанията няма норми, които да водят до извода за пряко ограничение на права на лишените от свобода лица, освен тези, които са несъвместими с изпълнението на наказанието – правота на свободно придвижване, правото на неприкосновеност що се отнася да контрола по изпълнение на наказанието, включително видеоконтрол, ограничение на правото на кореспонденция и други специфични права на личността, които са определени с присъдата.

Тези ограничения обаче, не касаят правото на лицето да бъде уведомено за обема от лични данни, които се обработват от затворническата администрация и не са несъвместими с изпълнението на наказанието. Такива са правото на лицето да знае какви негови лични данни се обработват в резултат на неговото задържане и пребиваване в затвора - например: ЕГН, номер на личната карта отнета при задържането му, постоянен адрес, който се съдържа в личната карта и за какви цели тези данни се обработват - за целите на изтърпяване на наказанието, заплащане на трудово възнаграждение за положен труд в затворническата администрация, за ползвани отпуски във връзка с изтърпяване на наказанието и други присъщи на лишаването от свобода цели. Предоставянето на тази информация не е несъвместимо с лишаването от свобода на лицето и няма да попречи за изтърпяване на наказанието му.

Воден от това разбиране, считам, че Главна дирекция за изтърпяване на наказанията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, не е изпълнила задължението си за предоставяне на информация на субекта на данните.

Венцислав Караджов /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-371/2018
София, 07.11.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в закрито заседание, проведено на 05.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-371/31.05.2018 г., подадена от Д.К.

Г-н Д.К. информира, че без личното му съгласие и въпреки изричен отказ е видеозаснет от Н.А. (сестра на майката на дъщеря му) и Б.А. (служител на МВР) в момент, когато взима дъщеря си М.К. от майка ѝ, с която жалбоподателят е разведен от 2014 г.

Жалбоподателят счита, че личните му права по чл. 32 от Конституцията на Република България са нарушени, тъй като няколко дни по-късно отново е заснет от посочените лица.

Жалбата не е подкрепена с доказателства.

С писмо с изх. № ППН-01-371#2/14.06.2018 г. на КЗЛД, министърът на вътрешните работи е уведомен, че на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) е образувано административно производство. На основание чл. 58, параграф 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 34, ал. 3 АПК е поискано писмено становище по предмета на жалбата и относими по случая доказателства.

В становището си пълномощник на министъра счита, че жалбата е недопустима, неоснователна и недоказана.

Посочва, че снимка или видеозапис на даден субект на данни би могла да се разглежда като лични данни на конкретно физическо лице, само ако чрез тази снимка/видеозапис би могло по категоричен начин да се индивидуализира субекта на данни.

Установено е, че Б.А. е служител на МВР, живущ на посочения в жалбата адрес. На 12.07.2018 г. в сградата на Столична дирекция на вътрешните работи е проведена среща и е снето писмено сведение

от служителя Б.А., полицаи в СДВР. Г-н Б.А. е посочил, че жалбоподателят Д.К. е бившият съпруг на сестрата на жена му, който е дошъл на адреса, за да вземе детето си, и не е бил заснеман на нито една от посочените дати. Г-н Б.А. се счита за „нарочен“ от г-н Д.К. и смята, че последният цели да му навреди.

Пълномощникът отбелязва, че Б.А. не е действал в служебно качество като обработващ от името на администратора на лични данни – министъра на вътрешните работи. Счита, че жалбата е недопустима, тъй като се касае за обработване на лични данни от физическо лице в хода на чисто лични и домашни занимания. Освен това липсват и доказателства за заснемането.

Към становището е приложено копие на сведение.

Разглежданата жалба съдържа необходимите реквизити съобразно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЛЗДНА), а именно: данни за искателя, естество на искането, дата, подпис.

Жалбата е процесуално недопустима.

Редът за разглеждане на жалби пред Комисия за защита на личните данни не е уреден в Регламент (ЕС) 2016/679, а е оставен на преценката на всяка държава-членка. В Република България производството се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран, като съгласно т. 6 от разпоредбата преценката за допустимостта се обвързва с наличие на специални изисквания, уредени със закон. Такива изисквания са уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни разглежда постъпилото искане по допустимост, респективно основателност и въз основа на събраните доказателства се произнася с решение, заверен препис от което се предоставя на страните в производството.

Съгласно чл. 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент 2016/679 във връзка с уточнението, направено в съображение 122 към Регламента, при сезирането ѝ, Комисията разглежда жалби, подадени от субекти на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на Регламента, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В тази връзка следва да се вземе предвид и компетентността на Комисията във връзка с материалния обхват на Регламента. Съгласно чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 КЗЛД като независим надзорен орган е отговорна за наблюдението прилагането на Регламента, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да улесни свободното движение на личните данни в рамките на Европейския съюз. В чл. 2, пар. 2, б. „в“ от Регламента е предвидено, че същият не се прилага при обработване на лични данни от физическите лица в хода на чисто лична дейност или дейност, свързана с домакинството, която съгласно съображение 18 няма връзка с професионална или търговска дейност.

В конкретния случай, жалбата е подадена срещу две физически лица – Н.А. и Б.А., които не са администратори на данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента – физическите лица не са определили целите и средствата за обработване на лични данни на неограничен, но определяем кръг субекти на данни.

Относно твърдението, че Б.А. е служител на МВР, следва да се отчете, че при извършване на твърдяното заснемане той не е действал в служебно качество във връзка с процедурата по предаване на детето. В подкрепа на този извод е, че същият живее в къщата, където се предава детето, и между жалбоподателя и г-н Б.А. е било налице родство по сватовство по смисъла на чл. 76 от Семейния кодекс – г-н Д.К. е бившият съпруг на сестрата на съпругата на г-н Б.А. В този смисъл следва да се

приеме, че предмет на жалбата е твърдяно видеозаснемане, което не е свързано с професионалните задължения на физическото лице към министерство на вътрешните работи.

В допълнение следва да се отбележи, че жалбата на г-н Д.К. не е подкрепена с относими доказателства за извършване на самото видеозаснемане. С оглед гореизложеното, а именно: жалбата е срещу физически лица, които нямат качеството администратор на лични данни и обработват личните данни в хода лични и домашни занимания, което обработване е извън материалния обхват на Регламента, се налага изводът за недопустимост на жалбата.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 2, пар. 2, б. „в” и чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисия за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № ППН-01-371/31.05.2018 г., подадена от Д.К. срещу Н.А. и Б.А., без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-580/2018

София, 09.11.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 03.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-580/17.07.2018 г., подадена от непълнолетния И.С. със съгласието на родителя си М.А.

Жалбоподателят информира, че на 11.03.2018 г. Ю.Г. и С.Г. са подали сигнал до няколко институции. В подадения сигнал се съдържат негови лични данни – три имена и ЕГН.

Г-н И.С. счита, че неправомерно – без негово знание и съгласие, са злоупотребили с личните му данни, като са ги предоставили на посочените институции. Това се потвърждава от образуваното от Община С. възпитателно дело, както и прокурорска преписка на Районна прокуратура С.

Жалбоподателят декларира, че не се е подписвал и не е давал съгласие г-жа Ю.Г. и г-н С.Г. да използват личните му данни. Счита, че присъствието на личните му данни в „сигнално писмо” до посочените в него адресати представлява нарушение на правата, предоставени от Закона за защита на личните данни.

Моли Комисията да извърши проверка и да изясни случая от фактическа страна за извършеното

нарушение от страна на г-жа Ю.Г. и на г-н С.Г., както и да бъде образувано административно производство, като същите бъдат санкционирани за неправомерно използване на личните му данни.

Към жалбата е приложено посоченото в жалбата сигнално писмо, както и копие на уведомление от Община С.

Разглежданата жалба съдържа необходимите реквизити съобразно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЛЗДНА), а именно: данни за искателя, естество на искането, дата, подпис.

Жалбата е процесуално недопустима.

Редът за разглеждане на жалби пред Комисия за защита на личните данни не е уреден в Регламент (ЕС) 2016/679, а е оставен на преценката на всяка държава-членка. В Република България производството се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран, като съгласно т. 6 от разпоредбата преценката за допустимостта се обвързва с наличие и на специални изисквания, уредени със закон. Такива изисквания са уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни разглежда постъпилото искане по допустимост в закрито заседание съгласно чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация и се произнася с решение, заверен препис от което се предоставя на страните в производството.

Съгласно чл. 57, пар. 1, б. „е” от Регламент 2016/679 във връзка с уточнението, направено в съображение 122 към Регламента, при сезирането ѝ, Комисията разглежда жалби, подадени от субекти на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на Регламента, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В тази връзка следва да се вземе предвид и компетентността на Комисията във връзка с материалния обхват на Регламента. Съгласно чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 КЗЛД като независим надзорен орган е отговорна за наблюдението прилагането на Регламента, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да улесни свободното движение на личните данни в рамките на Европейския съюз. В чл. 2, пар. 2, б. „в” от Регламента е предвидено, че същият не се прилага при обработване на лични данни от физическите лица в хода на чисто лична дейност или дейност, свързана с домакинството, която съгласно съображение 18 – няма връзка с професионална или търговска дейност.

В конкретния случай жалбата е подадена срещу две физически лица – Ю.Г. и С.Г., които не са администратори на данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента – посочените лица не са определили целите и средствата за обработване на лични данни на неограничен, но определяем кръг субекти на данни.

Предмет на жалбата е обработване на лични данни от физическо лице, чрез действия по „събиране” и „употреба”, с цел сезиране на администратори, които могат да обработват лични данни на физически лица във връзка с официалните правомощия, които са им предоставени – чл. 6, пар. 1, б. „д”, предложение второ от Регламента. Правото на подаване на жалби, предложения и петиции е едно от основните права на гражданите, което е прогласено в чл. 45 от Конституцията на Република България. В този смисъл обработването се отнася до упражняването на лични права, поради което жалбата е извън материалния обхват на Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед гореизложеното, а именно: жалбата е срещу физически лица, които нямат качеството администратор на лични данни и обработват личните данни в хода лични занимания, се налага изводът за недопустимост на жалбата.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент 2016/679 във връзка със съображение 122 към Регламента и чл. 2, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № ППН-01-580/17.07.2018 г., подадена от непълнолетния И.С. със съгласието на родителя си М.А., за недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-193/2018

София, 03.12.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“/„КЗЛД“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-193/28.03.2018 г., подадена от Р.Ш. срещу „О.А.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката сезира Комисията, след като установила, че след прекратяване на трудовите ѝ правоотношения с „О.А.“ ЕООД на 15.03.2017 г. бившата ѝ работодателка Е.Р. неправомерно е използвала личните ѝ данни (ЕГН и имена), за да достигне до информация относно образувано от нея дружество – „С.К.К.“ ЕООД.

Г-жа Р.Ш. е притеснена, че бившият ѝ работодател притежава копие на личната ѝ карта и може да използва данните неправомерно за незаконосъобразни цели. Заявява, че в досиетата на всички назначавани работници във фирми на г-жа Е.Р., където е управител или съдружник, има приложения копия на лични карти, които остават в досието и не се връщат или унищожават.

Жалбоподателката допълва, че името ѝ е било използвано от г-жа Е.Р. в сайта на „К.Б.К.“, в което дружество никога не е работила.

Г-жа Р.Ш. моли за съдействие копието на документа ѝ за самоличност да бъде иззето, за да бъдат защитени личните ѝ данни.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-01-193/2018#1/07.06.2018 г. „О.А.“ ЕООД е

уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. В Комисията е постъпило такова с рег. № ППН-01-193#2/25.06.2018 г. за неоснователност на жалбата.

Управителят информира, че извършването на справка в Търговския регистър е публично и достъпно за всички лица. Дружеството „С.К.К.” ЕООД е вписано в регистъра и при извършена справка по името на дружеството е получила достъп до регистрите, но в лично качество като физическо лице. Г-жа Е.Р. заявява, че не разполага с копие на личните документи, а и не са ѝ необходими, тъй като тази информация е публично достъпна. С оглед изложеното счита, че посочените действия не попадат в обхвата на обработването на лични данни. Същите не са извършени в качеството на администратор на лични данни и не са използвани данни, които са служебно известни. Наименованието на дружеството не представлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД.

На следващо място представляващият „О.А.” ЕООД заявява, че не притежава копие на личната карта на жалбоподателката. Счита, че ако към момента на създаване на трудово правоотношение, а именно 02.06.2008 г., г-жа Р.Ш. е имала възражение относно обработването на личните данни, то е следвало да ги релевира в преклузивните срокове по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД – 1 година от узнаването, но не по-късно от 5 години от извършването. Трудовото правоотношение е прекратено на 15.03.2017 г. – повече от година, откакто жалбоподателката последно е имала достъп до деловодството на фирмата.

По отношение на посочването на две имена в сайта на „К.Б.К.” ООД, г-жа Е.Р. счита, че посочването на две имена е абсолютно недостатъчно да идентифицират лицето, това е неспецифичен признак и не попада в определението за лични данни по чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД.

Към становището няма приложения.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 12.09.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Р.Ш. и ответна страна – „О.А.” ЕООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.10.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая е възложена проверка от екип на Комисията, която е обективизирана в Констативен акт № ППН-02-711/27.09.2018 г.

На проведеното заседание страните не се явяват, не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Регламент (ЕС) 2016/679 и Законът за защита на личните данни уреждат защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В жалбата са изложени три твърдения за незаконосъобразно обработване на лични данни на г-жа Р.Ш.

Първото твърдение се отнася до използването на лични данни – три имена и ЕГН, от управителя на „О.А.” ЕООД за достъпване до информация относно учредено от жалбоподателката дружество. В случая е използван Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ), чиято основна функция е информирание на третите лица за вписаните в него обстоятелства и по този начин се цели по-голяма сигурност в търговския оборот. Обстоятелствата, които се вписват в регистъра са нормативно установени, а посоченият регистър е публичен и всеки има право на свободен и безплатен достъп до него (чл. 11, ал. 1 от ЗТРЮЛНЦ). Съгласно чл. 32, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗТРРЮЛНЦ справки могат да се правят по името или ЕГН на съдружник или едноличен собственик на капитала на дружеството. При извършена служебна справка в ТРРЮЛНЦ се установи, че само по трите имена на жалбоподателката може да се достигне до информацията за учреденото от нея дружество, без дори да е необходимо използването на ЕГН. Използването на информация от публични регистри не представлява неправомерно обработване на лични данни.

Второто твърдение за незаконосъобразно обработване на лични данни се изразява в съхраняване на копие на лична карта на г-жа Р.Ш. в трудовото ѝ досие в „О.А.” ЕООД. В Наредба № 4 от 11.05.1993 г. за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, издадена от министъра на труда и социалните грижи, е посочено, че при сключване на трудов договор е необходим документ за самоличност, който се връща веднага. В този смисъл копие на лична карта не следва да се прилага към трудовото досие на служителя. Във връзка с това твърдение е възложена проверка от служител на Комисията, обективирана в констативен акт рег. № ППН-02-711/27.09.2018 г.

При проверката е установено, че дружеството има сключен трудов договор с Р.Ш. от 02.06.2008 г. Трудовото правоотношение е прекратено на 15.03.2017 г. В тази връзка, на проверяващия е предоставено трудовото досие на физическото лице – оригинал и заверено копие. Сред документите не е открито копие на документ за самоличност на лицето. В молбата за назначаване на работа от 02.06.2008 г. г-жа Р.Ш. е посочила, че прилага единствено автобиография.

За пълнота на проверката и във връзка с изложеното в жалбата, че копие на документ за самоличност се съхранява в трудовото досие на всички служители на „О.А.” ЕООД, проверяващият изиска и му бе предоставен достъп до трудови досиета на други служители на дружеството, на случаен принцип. В трудовите досиета не бяха открити копия на лични карти на служители. Управителят на „О.А.” ЕООД предостави заверено копие на едно от проверените досиета – трудово досие на А.Б. – служител човешки ресурси. С оглед констатираното при извършената проверка не се установи неправомерно съхраняване на копие на лична карта на жалбоподателката.

Третото твърдение е за използване името на г-жа Р.Ш. в сайта на „К.Б.К.” ООД. Това твърдение е насочено по-скоро лично срещу Е.Р. – управител на „О.А.” ЕООД и съдружник в „К.Б.К.” ООД. При извършена служебна справка в сайта на посоченото дружество не се установи посочване на имената на г-жа Р.Ш. Действително в сайта на „К.Б.К.” ООД са представени служителите в дружеството. За тях са посочени две имена, а за някои и снимка. Само две имена не представляват лични данни, тъй като не водят до безспорното индивидуализиране на физическото лице. Две имена в съвкупност със снимка може да доведе до индивидуализация на лицето, но както беше посочено – не се установи информацията за г-жа Р.Ш. да е публикувана, нито нейния обем, поради което твърдението на жалбоподателката остава недоказано.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-193/28.03.2018 г., подадена от Р.Ш. срещу „О.А.” ЕООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-111/2018

София, 04.12.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-111/20.02.2018 г., подадена от В.А. срещу *финансова институция* (Ф.И.).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че на 09.02.2018 г. получил обаждане на мобилния си телефонен номер. Търсещият попитал за лице, което е негова съседка. Г-н В.А. узнал, че обаждането е от представител на Ф.И., който чрез жалбоподателя търси въпросната жена, с която Ф.И. има неуредени отношения. Обяснили му, че през 2015 г. е бил клиент на Ф.И. и от там имат достъп до личните му данни.

Предвид факта, че г-н В.А. не е страна по действащ към момента договор с Ф.И., същият подал заявление за достъп до лични данни, с копие до КЗЛД. В него е изразено и желание по чл. 28а от ЗЗЛД за блокиране и заличаване на личните му данни. На 22.03.2018 г. г-н В.А. уведоми Комисията, че администраторът не се е произнесъл по искането.

На 09.05.2018 г. жалбоподателят подал отново заявлението, по което е получен отговор. Счита, че отговорът не отговаря на нормативните изисквания и не съдържа изискваната информация.

С допълнение към жалбата г-н В.А. уведомява, че на 16.08.2018 г. отново е потърсен от служител на Ф.И. във връзка с издирване на трето лице.

Жалбоподателят счита, че администраторът Ф.И. в качеството си на администратор на лични данни е нарушило правата му по глава пета от ЗЗЛД, като нарушенията продължават и към настоящия момент.

Към жалбата и допълненията към нея са приложени: заявление за достъп и заличаване на лични данни, касов бон с данни за адресант и адресат, отговор на заявлението.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-01-111/2018#8/20.07.2018 г. администраторът на лични данни Ф.И. е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуването административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. В

Комисията е постъпило такава с рег. № ППН-01-111#7/02.07.2018 г. за неоснователност на жалбата.

От Ф.И. информират, че не са открили заявление от 09.02.2018г. да е било регистрирано във Ф.И. Във Ф.И. е постъпило заявление от г-н В.А. с дата 09.05.2018г., което е регистрирано с вх. № 0100/2336 от дата 14.05.2018г. („Заявлението“) и на което е изпратен отговор на 07.06.2018 г.

По т. 1, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 7 от заявлението отбелязват, че на 18.12.2014 г. между Ф.И. и г-н В.А. е сключен Договор за потребителски кредит № **** („Договора“). Преди сключването на Договора и в изпълнение на приложимия към 18.12.2014 г. Закон за защита на личните данни на г-н В.А. е предоставено срещу подпис Искане-декларация за потребителски кредит. Предоставеното Искане-декларация от 18.12.2014 г. изчерпателно отговаря на поставените в Заявлението въпроси пот. 1, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 7 въпроси. Жалбоподателят г-н В.А. е подписал така предоставената му информация, с което е декларирал, че е запознат с нея. Информацията относно обработването на личните данни е предоставена отново на жалбоподателя и в подписания от него Договор (чл. 25.13.2).

По отправените от жалбоподателя въпроси при първоначалното сключване на Договора информацията не е предоставена единствено по т. 7 от Заявлението, доколкото ЗЗЛД не изисква в информацията към субекта на данните администраторът да посочва гаранциите за защита на личните данни, които е предприел. Правото на достъп съгласно чл. 28 от ЗЗЛД (съответно чл. 13 от Общия регламент относно защитата на данните) също не предвижда задължение за администратора да информира субекта на данните относно приложените от администратора мерки за защита.

От Ф.И. отбелязват, че в отговора до жалбоподателя са посочили, че данните му се обработват за запознаването му с „информация за повишаване на финансовата култура, включително информация с рекламно и промоционално съдържание, чрез наличните канали за дистанционна комуникация“, което е разновидност на директен маркетинг. Отбелязват, че въз основа на предоставеното съгласие за обработване на личните данни за целите на директния маркетинг, което не е оттеглено във времето след сключването на Договора, на г-н В.А. са изпращани и рекламни SMS съобщения, за които жалбоподателят неоснователно твърди, че са неправомерно изпращани. Датите, на които са изпратени съобщенията, предхождат датата 07.06.2018 г., на която е обработено Заявлението и е изпратен отговорът до г-н В.А. В този смисъл не е било възможно Ф.И. да отрази направените от жалбоподателя възражения за използване на личните му данни за целите на директния маркетинг към момента на изпращане на въпросните съобщения.

Във връзка с т. 6 от Заявлението, в отговора от 07.06.2018г. изрично е посочено, че личните данни на жалбоподателя се обработват само от оторизирани служители на Ф.И. или от физически или юридически лица със статут на „обработващи данните“ по смисъла на Регламента. Направеното от В.А. искане по т. 6 да разбере по какъв начин служителите на Ф.И. се оторизират да обработват лични данни е недопустимо поради своята прекомерност и доколкото налага предоставянето на длъжностни характеристики и друга поверителна информация, до която нито ЗЗЛД, нито Регламентът предоставя право на достъп на субектите на данните.

Относно въпросите, изложени в т. 4 от Заявлението, становището на Ф.И. е, че полага дължимата грижа за защитата на личните данни на своите клиенти, настоящи и бивши. От Ф.И. считат, че винаги са прилагали изискванията на приложимото законодателство относно защитата на личните данни в Република България, като никога не са си позволявали компромиси при прилагането на законовите изисквания.

По т. 8 от Заявлението от Ф.И. отбелязват, че ще приемат Заявлението на В.А. като упражняване на право на ограничение на обработването и ще бъдат предприети необходимите стъпки в тази насока. Също така Ф.И. ще приеме заявлението като упражняване на право на възражение срещу получаването на информация с рекламно и промоционално съдържание и ще преустанови обработването на данните на г-н В.А. за тази цел.

С писмо изх. № ППН-01-111/2018#8/20.07.2018 г. от Ф.И. е изискано да предостави резултати от

проверката във връзка с проведения на 09.02.2018 г. разговор между служител на Ф.И. и г-н В.А., както и самия разговор. В отговор е постъпило становище с изисканата информация и запис на разговора.

В Комисията постъпи допълнение към жалбата, заведено с рег. № ППН-01-111#10/22.08.2018 г. Г-н В.А. уведомява за повторно проведен разговор по инициатива на служител на Ф.И.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 05.09.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – В.А. и ответна страна – Ф.И., в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.10.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. За изясняване на случая е поискан вторият разговор, посочен в допълнението към жалбата. Изисканото доказателство е постъпило в Комисията.

В откритото заседание за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват, не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за частично основателна, въз основа на следните изводи:

Комисията отчита факта, че определени действия по обработване на лични данни са извършени и са приключили преди започне прилагането на Регламент 2016/679 (от 25.05.2018 г.), а други – след 25.05.2018 г. В този смисъл обработването обхваща приложението и на двете нормативни регулации – ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

В жалбата и допълненията към нея са наведени три твърдения за извършени нарушения:

1. Обработване на лични данни за осъществяване на контакт с трето лице.

Безспорно е, че между страните е съществувало правоотношение във връзка с предоставяне на потребителски кредит. Договорът е изпълнен на 25.09.2015 г. Не се спори и за проведените на

09.02.2018 г. и 16.08.2018 г. разговори между служителите на Ф.И. и г-н В.А. Разговорите са проведени съответно преди и след прилагане на Регламент 2016/679. Релевантните за конкретния случай разпоредби са сходни по съдържание и не е налице противоречие между тях.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. От представените записи на разговорите се установи, че жалбоподателят безспорно е идентифициран от служителите на Ф.И.

От приложеното Искане-декларация за потребителски кредит и последвалото сключване на самия договор за кредит следва, че личните данни на г-н В.А. са обработвани от администратора на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 7 от ЗЗЛД съответно чл. 6, пар. 1, б. „а”, „б”, „в”, „е” от Регламента, но посочените основание се отнасят само до обработването на данните за конкретната цел, за която данните са събрани – сключения конкретен договор за потребителски кредит.

Използването на личните данни на жалбоподателя при позвъняването до него за осъществяване на контакт с трето лице, което няма връзка с договора за кредит на г-н В.А., представлява обработване на данните „употреба” по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД съответно чл. 4, т. 2 от Регламента. Като действие по обработване на данните, същото следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

Както беше посочено, личните данни на г-н В.А. са събрани за точно определена цел – сключване и изпълнение на договор за потребителски кредит. Използването на данните на жалбоподателя, за да бъде потърсено трето лице чрез него, няма връзка с целите, за които първоначално са събрани данните. Още повече, договорните отношения между Ф.И. и жалбоподателя са приключили още през септември 2015 г. и обработването е следвало да се ограничи единствено до съхраняване на данните за определен срок във връзка с нормативно установените спрямо администратора задължения и легитимните интереси на администратора (за доказуемост при насрещни правни претенции, проверки на държавни органи при осъществяване на техните правомощия). Търсенето на трето лице – длъжник на Ф.И. не представлява легитимен интерес, тъй като интересите на администратора нямат преимущество пред тези на физическото лице, за което се отнасят данните, каквото е изискването на чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД съответно чл. 6, пар. 1, буква „е” от Регламента.

От изложеното се налага извод, че личните данни на г-н В.А. са допълнително обработени за цели, различни и несъвместими с първоначалните конкретни, изрично указани и легитимни цели, за които са събрани, при което е нарушен принципът за ограничаване на целите на обработването по чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД съответно чл. 5, пар. 1, б. „б” от Регламент 2016/679.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена в тази част. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, параграф. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава интереса на обществото и субекта на данни. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без буква „и”, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изискването от закона за поведение. Административното наказание

„глоба” или „имуществена санкция” по чл. 58 пар. 2, буква „и” има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и”).

При определяне на корективна мярка Комисията отчита, че съобразно характера на извършеното нарушение, както и желанието на жалбоподателя да не бъде търсен за връзка с трето лице, подходяща мярка се явява тази по чл. 58, параграф 2, буква „е” от Регламента – да наложи на администратора окончателно ограничаване на обработването на лични данни до изтичане срока за съхраняването им, тъй като отношенията между жалбоподателя и администратора са приключили.

Наред с посочената корективна мярка, разглеждайки конкретните обстоятелства по случая в съответствие с чл. 83, параграф 2, Комисията намира, че следва да наложи в допълнение и имуществена санкция на администратора на основание чл. 58, параграф 2, буква „и” от Регламент 2016/679.

При определяне дали да се наложи имуществена санкция, както и нейният размер са взети предвид следните обстоятелства съгласно чл. 83, параграф 2 от Регламента:

Буква „а” – това е основният мотив за налагане на имуществена санкция. Позвъняванията са две – на 09.02.2018 г. и 16.08.2018 г., като второто е извършено след уведомяване на администратора за образуването на производство в Комисията във връзка със същото обработване. В становищата си до надзорния орган представляващите администратора посочват, че намират изложеното в жалбата за притеснително, назначили са вътрешна проверка, по която е установено, че служителят неправомерно и по собствена инициатива е действал в отклонение на правилото, че лични данни могат да се обработват единствено за целите, за които са събрани, но въпреки това на 16.08.2018 г. е последвало същото нарушение. Като смекчаващи обстоятелства са взети предвид, че са обработени неправомерно личните данни на един субект и не са настъпили имуществени вреди;

Буква „б” – администраторът е юридическо лице, което не формира воля;

Буква „в” – няма причинени имуществени вреди, които да налагат отстраняване;

Буква „г” – не са предприети достатъчно стъпки за привеждане на дължимото поведение в съответствие с чл. 32, пар. 4 от Регламента, дори след образуването пред Комисията производство;

Буква „д” – предмета на жалбата не засяга нарушение на сигурността на данните по смисъла на член 33 от Регламента;

Буква „е” – администраторът признава извършеното нарушение, в хода на производството сътрудничи на надзорния орган, извършил е вътрешна проверка по случая;

Буква „ж” – обработени са имена, адрес и телефонен номер. Посочените данни не са специални категории лични данни или национален идентификатор, които подлежат на по-голяма закрила;

Буква „з” – след сезиране на надзорния орган от субекта на данни;

Буква „и” – не са налагани мерки по чл. 58, пар. 2 от Регламента;

Буква „й” – към момента на извършване няма одобрени кодекси за поведение;

Буква „к” – не са установени.

При така обсъдените обстоятелства в тяхната съвкупност Комисията намира, че имуществената санкция следва да е в размер, близък до минималния размер.

2. Нарушено право на достъп до лични данни и искане за заличаването им.

2.1. Подадени заявления и срок за отговор.

Жалбоподателят твърди, че е подал на 09.02.2018 г. заявление до Ф.И. за достъп до лични данни и искане за заличаването им, по което няма отговор. Доколкото липсват доказателства за изпращането и получаването му от администратора, не може да се направи категоричен извод за довеждането му до знанието на Ф.И. В този смисъл твърденето за липса на отговор остава недоказано.

На 09.05.2018 г. е изпратено друго заявление, получено на 14.05.2018 г. В случая заявлението е подадено на основание разпоредбите на ЗЗЛД – чл. 26 във връзка с чл. 28, ал. 1 и чл. 28а, т. 1. Срокът за отговор по ЗЗЛД е 14-дневен, но до изтичането му е започнало прилагането на Регламент 2016/679, в който срокът е един месец от получаване на искането. При възникналата колизия на срокове следва да се приложи по-благоприятния срок за лицето, за което е определен. Освен това е уреден и с нормативен акт от по висок ранг. В този смисъл е основателно твърдението на Ф.И., че срокът за произнасяне е един месец и изпратения отговор на 07.06.2018 г. е в срок.

2.2. Съдържание на отговора на заявлението.

Жалбоподателят оспорва получения отговор, за който намира, че не предоставя необходимата информация и не отговаря конкретно на нито един от зададените въпроси.

В заявлението са поставени 7 въпроса.

Четири от въпросите не са предмет на правото на достъп нито по чл. 28, ал. 1 ЗЗЛД, нито по чл. 15, пар. 1 от Регламента. Въпроси 3 и 4 – свързани със законосъобразното обработване на лични данни в конкретния случай, както и относимостта с целите на обработване, могат да са предмет на надзор от КЗЛД или съда. Въпрос 6 също не се отнася до правото на достъп, доколкото служителят на администратора не е „обработващ лични данни” по смисъла на чл. 4, т. 8 от Регламента. Въпрос 7 – за предприетите гаранции за защита на личните данни е налице нормативно установено задължение за администратора съобразно обработваните лични данни и възможните рискове да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защитата им, но тези мерки също не са предмет на право на достъп от субектите на данни.

Въпроси 1 и 5 са обвързани един с друг и по тях е предоставена частична информация. Посочено е, че въз основа на сключения договор за кредит личните данни се съхраняват като форма на обработване, а основанието е нормативно установено задължение и легитимен интерес на администратора, от което следва, че личните данни не са заличени. Относно предоставянето на данни на трети лица е посочено, че данните на жалбоподателя могат да бъдат предоставяни на „обработващи лични данни”. Това, което липсва в отговора, е останала част от чл. 15, пар. 1, б. „в” от Регламента, а именно „получателите или категориите получатели, пред които са... разкрити данните”, т.е. липсват конкретните получатели, пред които действително са били разкрити данните.

По т. 2 от Заявлението не се съдържа информация в отговора. Администраторът на лични данни е длъжен да отговори ясно дали съществува автоматизирано вземане на решение по смисъла на чл. 22, пар. 1 от Регламента. Относно логиката на обработване, както по ЗЗЛД, така и по Регламент 2016/679, информацията за използваната логика не е дължима във всички случаи. Съгласно чл. 15, пар. 1, б. „з” от Регламента на субекта на данни се предоставя информация за съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилиране, посочено в чл. 22, пар. 1 и 4, и поне в тези случаи се дължи предоставяне информация за използваната логика. Това е въпрос, свързан със самото обработване, който администраторът следва да прецени дали попада в хипотезата на чл. 22, пар. 1 и 4, отчитайки спецификата на конкретното автоматизирано обработване.

При така установеното нарушение на правото на достъп на субекта по чл. 15 от Регламента, жалбата в тази част също следва да бъде уважена. Като най-целесъобразна корективна мярка в рамките

на оперативната си самостоятелност съобразно мотивите, изложени в т. 1 на изложението, Комисията намира, че е тази по чл. 58, пар. 2, б. „в” от Регламента – да отговори на поставените в заявлението за достъп въпроси, които са съответно посочени в чл. 15, пар. 1 букви „в” и „з” от Регламента.

2.3. Заявление за заличаване на лични данни.

Във втората част на заявлението е направено искане за заличаване на обработваните данни на заявителя. В отговора е посочено, че в изпълнение на законово задължение да съхранява данните за ограничен период от време, както и с оглед легитимния си интерес администраторът съхранява личните данни за срок 5 години след прекратяване на договорните отношения. Така определеният срок е пропорционален предвид задължението на администратора за съхраняване на счетоводни документи, както и възможността да докаже твърденията си при възникване на насрещни правни претенции или проверки от компетентни органи.

В този смисъл отказът за заличаване на лични данни е законосъобразен.

3. Директен маркетинг.

Жалбоподателят информира за получени две съобщения от Ф.И. с предложения за финансиране – на 24.04.2018 г. и 01.06.2018 г. Последното е изпратено след подаване на заявлението за достъп и заличаване на лични данни, но преди изпращане на отговора по него.

Директният маркетинг представлява предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучването относно предлаганите стоки и услуги. Съдържанието на двете текстови съобщения е именно предлагане на услуги. Що се отнася до отговора, че данните се обработват и за предоставяне на „информация за повишаване на финансовата култура”, Комисията споделя твърдението на Ф.И., че това е начин за популяризиране дейността на дейността на финансовата институция и може да се приеме за разновидност на директния маркетинг.

В т. 2 на представеното Искане-декларация за потребителски кредит, г-н В.А. е дал изричното си съгласие личните му данни да бъдат обработвани за директен маркетинг по смисъла на ЗЗЛД, включително да му бъдат изпращани писма с рекламно и промоционално съдържание, рекламни SMS-и и e-mail-и, включително и такива, свързани с предлагането на други финансови или комбинирани продукти. В този смисъл е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че не е дал съгласието си за обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг.

Субектът на данни има право по всяко време да възрази срещу обработване на данните му за целите на директния маркетинг. В случая няма изрично възражение в този смисъл, макар по косвен път заявлението за заличаване на лични данни да цели и това. Във връзка с последното се кредитира твърдението на администратора, че заявлението за достъп и заличаване на лични данни е обработено на 07.06.2018 г. – след изпращането на второто текстово съобщение на 01.06.2018 г. Тъй като заявлението за заличаване не е уважено, администраторът е указал на заявителя възможността за конкретно възражение, отнасящо се за обработване на данните за целите на директния маркетинг.

От изложеното следва, че администраторът не е нарушил правата на жалбоподателя във връзка с осъществения директен маркетинг.

Твърдението на жалбоподателя за ограничаване на възможността за подаване на възражение само по електронен път също е неоснователно. Действително в заявлението на г-н В.А. е посочен електронният път за комуникация като предпочитан, поради което администраторът е посочил този начин за упражняване правата от субекта на данни.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява за неоснователна жалба рег. № ППН-01-111/20.02.2018 г., подадена от В.А. срещу *финансова институция*, по т. 2.1, т. 2.3 и 3 от мотивите;

2. Обявява за основателна по т. 2.2 от мотивите жалба рег. № ППН-01-111/20.02.2018 г., подадена от В.А. срещу *финансовата институция*, за нарушаване на чл. 15 от Регламент 2016/679. На основание чл. 58, параграф 2, буква „в” от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора да предостави на жалбоподателя исканата информация по чл. 15, параграф 1, букви „в” и „з” от Регламент 2016/679 в 7-дневен срок от влизане на решението в сила, за което да бъдат предоставени доказателства в Комисията;

3. Обявява за основателна по т. 1 от мотивите жалба рег. № ППН-01-111/20.02.2018 г., подадена от В.А. срещу *финансовата институция*, за нарушаване на чл. 5, параграф 1, буква „б” от Регламент 2016/679. На основание чл. 58, параграф 2, буква „е” от Регламента 2016/679 налага окончателно ограничаване обработването личните данни на жалбоподателя до определения срок за съхраняването им. В допълнение към посочената мярка на основание чл. 58, параграф 2, буква „и” във връзка с чл. 83, параграф 5, буква „а” от Регламент 2016/679 налага на администратора *финансова институция* с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 000 (хиляда) лв. за нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „б” от Регламент 2016/679.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-170/2018
София, 06.12.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 17.10.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-170/21.03.2018 г., подадена от Д.А. срещу В.П. и Ц.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията е сезирана от Д.А. с твърдение за осъществяване на незаконосъобразно видеонаблюдение в кооперацията, в която живее – във входа и на таванския етаж.

Г-жа Д.А. информира, че камерите са инсталирани от един от собствениците. Твърди, че общо събрание не е провеждано от поне пет години, а управителят на етажната собственост е с отдавна изтекъл мандат, но съдейства за осъществяване на видеонаблюдението.

Жалбоподателката заявява, че нищо не налага осъществяването на видеонаблюдението, а в същото време върху нея се упражнява психически и физически тормоз, както и посегателство върху личното ѝ имущество и душевен комфорт.

Моли Комисията за съдействие и защита на законните ѝ права на личен живот и жизнено пространство.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо с изх. № ППН-01-170/2018#3/31.05.2018 г. от лицето, срещу което е насочена жалбата, е изискано становище с представяне на относими доказателства.

Съгласно дадените указания в Комисията е постъпило становище от В.П. В същото се твърди, че устройствата – предмет на жалбата, не са камери, а лампи. За лампата на входа твърди, че е поставена от друг съкооператор, а тази на таванския етаж (4 етаж) е поставена от него.

От Община В. е изискана справка за управителя на етажната собственост. От Ц.А., посочен в регистрационна карта на сграда/вход в режим на етажна собственост, е изискано становище по случая с относими доказателства.

В изпратеното до КЗЛД становище с рег. № ППН-01-170/2018#8/30.07.2018 г. заявява, че твърдението за осъществяване на видеонаблюдение е невярно. Информира, че лично е монтирал на входа лампа, а не видеокамера. На четвъртия етаж също е монтирана лампа, но от В.П. Г-н Ц.А. отбелязва, че от 04.06.2018 г. не е управител на етажната собственост.

Към становището са приложени: протокол от общо събрание, проведено на 04.06.2018 г., снимков материал – 7 бр., инструкция за монтаж и експлоатация на LED прожектор със сензор.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични

данни на жалбоподателя, срещу лице, за което се твърди, че обработва лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 05.09.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.А. и ответна страна – В.П. и Ц.А., за които има твърдения, че обработват лични данни. С оглед изясняване на случая от фактическа страна, Комисията възложи проверка на твърденията, изложени в жалбата. Извършената от екип на Комисията проверка е обективизирана в Констативен акт № ППН-02-715/28.09.2018 г.

Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.10.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, на което страните не се явяват и не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Видеонаблюдението по своята същност представлява съвкупност от действия – записване и съхраняване с автоматично средство – система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на приложимия към момента подаване на жалбата ЗЗЛД, както и по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 – приложим към момента на произнасянето на надзорния орган. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД съответно чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент 2016/679.

Във връзка с образуваното производство и изложените в жалбата твърдения е възложена проверка на място от служители на Комисията. Проверяващият екип установи следното:

На посочения в жалбата адрес се намира многоетажна многофамилна жилищна сграда с един вход, като жалбоподателката е собственик апартамент на четвъртия етаж. Проверяващият екип установи, че на адреса над входната врата на входа е монтиран осветителен прожектор, оборудван с датчици, отчитащи време, осветление и движение в обхвата на прожектора. Към него е свързана и допълнителна крушка, осветяваща останалата част – площта пред входа на сградата. Същият осветителен прожектор е монтиран и на петия етаж, над вратата на апартамента на г-н В.П. Осветителният прожектор на входа на сградата е монтиран от Ц.А. със средства на живущите в блока от съображения за тяхната безопасност, ако се прибират вечер, тъй като входът не е отпред на осветената улица, а е откъм малко тъмно дворче, разположено зад самата сграда. Прожекторът на петия етаж е монтиран от инж. В.П. поради липсата на осветление пред апартамента му.

Проверяващият екип не установи наличието на система за видеонаблюдение, каквито са твърденията на Д.А., поради което не е налице обработване на лични данни на жалбоподателката и жалбата се явява неоснователна.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № ППН-01-170/21.03.2018 г., подадена от Д.А. срещу В.П. и Ц.А., за неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-771/2018

София, 20.12.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (Комисията) в състав: председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 07.11.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-771/17.09.2018 г., подадена от К.Т. чрез формуляра в сайта на Комисията и подписана с квалифициран електронен подпис.

Жалбоподателят твърди, че на 12.09.2018 г. е потърсен на личния си мобилен телефон с номер ***** от белгийски номер – *****. Обърнали се към него по име и искали да му предложат инвестиционни продукти. При запитване откъде разполагат с негови лични данни (име и телефон) и дали имат неговото съгласие да се свързват с него за подобен тип оферти, връзката била прекъсната. Жалбоподателят представя екранна разпечатка, от която е видно от кой номер и на коя дата са го търсили. Заявява, че не е в състояние да предостави информация за ответната страна, тъй като никой не му се е представил. Г-н К.Т. счита, че е налице нарушение на законодателството на България и Европейския съюз. Желаете да знае откъде дадената фирма се е сдобила с личните му данни.

Съгласно чл. 55-57 от Общия регламент за защита на личните данни, съответно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията е овластена да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, свързани с обработка на личните им данни, но за целта следва да бъде посочено лице, за което се твърди, че притежава качеството администратор на лични данни.

В тежест на жалбоподателя е да посочи такова лице, което той не е сторил въпреки указанията, получени с писмо с изх. № ППН-01-771/2018 г.#1 от 16.10.2018 г. Служебно са предприети опити да се изясни кой е бил администраторът, търсил г-н К.Т. от белгийски телефонен номер, удостоверени с протокол рег. №. ППН-01-771#3/02.11.2018 г. При избиране на номера връзката или дава „заето“, или автоматично прекъсва. Изводът е, че по този начин също не е възможно да се индивидуализира лицето, за което в жалбата се твърди, че е администратор на лични данни.

Жалбата удовлетворява изискванията чл. 29, ал. 2 от АПК – съдържа три имена на жалбоподателя, адрес, дата и подпис; ясно е естеството на искането, – поради което се явява редовна.

Същата обаче не е допустима по следните съображения: чл. 27 АПК урежда предпоставките за допустимост на исканията: липса на влязъл административен акт със същия предмет и страни; липса на висящо производство пред Комисията със същия предмет; компетентност на КЗЛД, надлежност на страните, наличие на правен интерес на жалбоподателя и пр., *както и наличие на други специални изисквания, установени със закон*. В случая такъв специален закон се явява ЗЗЛД, който в чл. 1, ал. 4, чл. 3 и чл. 10, ал. 1, т. 7 въвежда понятието „администратор на лични данни“. Дори по жалбата да се приеме, че действително има такъв, същият не може да бъде установен, а съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка, за да се развие производство пред Комисията.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите, изнесени в настоящото административно производство, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, вр. чл. 10, ал. 1, т. 7, вр. чл. 1, ал. 4, вр. чл. 3 от ЗЗЛД

РЕШИ:

Оставя без разглеждане като недопустима жалба с рег. № ППН-01-771/17.09.2018 г., подадена от К.Т., и прекратява започналото по нея административно производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Рег. № НДМСПО-01-1026/2018 г.
гр. София, 29.10.2018 г.

ОТНОСНО: *Публикуване на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане на лични данни, вкл. медицинска информация, с оглед прилагането на специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.10.2018 г., разгледа преписка с рег. № НДМСПО-01-1026/03.10.2018 год. от г-жа Ана Ананиева, заместник-изпълнителен директор на Агенцията за социално подпомагане (АСП), по въпроси, касаещи публикуване на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане на лични данни, вкл. медицинска информация, с оглед прилагането на специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години.

Г-жа Ананиева информира КЗЛД, че съгласно Наредба № РД-07-7 от 5.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, АСП предприема специални мерки за дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години. Специалните мерки се предприемат въз основа на мотивирано решение на Съвета по осиновяване (СО) към съответната Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП), когато в 6-месечния срок от вписването на детето в регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване, СО не е определил подходящ осиновяващ или никой от определените не по-малко от трима осиновяващи не е подал молба за осиновяване за конкретното дете или когато въпреки положените усилия не е възможно да бъде определен подходящ осиновяващ. Информация за профила на детето се изпраща от РДСП в АСП и се обновява веднъж месечно от 15-то до 20-то число и съдържа профил на съответното дете, който включва: възраст, пол, специални нужди - информацията за трайното увреждане и възможност за социална адаптация. В информацията се посочва Съветът по осиновяване, взел решението за предприемане на специални мерки.

Публикуваните данни са неидентифициращи детето, като по отношение на трайното увреждане се посочват проведените лечения (без да се изписва конкретното здравно заведение), назначената лекарствена терапия, диагнозата, необходимост от продължаваща терапия. Това е от особено значение за кандидат-осиновителите, които посещават електронната страница на АСП и се запознават с профила на детето, с оглед преценка на възможността и готовността им да отговорят по адекватен начин на специалните нужди на детето и осигуряване на необходимите медицински грижи.

С оглед публикуването на чувствителна информация на електронната страница на АСП относно здравословното състояние на децата и при съобразяване с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни е поискано становище на Дирекция „Правна и обществени поръчки“ в АСП. Съгласно предоставеното становище от ДПОП, АСП в рамките на функционалните си правомощия и в качеството си на администратор на лични данни е имала задължението да обработва и съхранява, но не и да публикува лични данни за деца с увреждания по аргумент от чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни. Публикуваната до момента информация по реда на чл. 21 от Наредба № РД-07- 7/05.20.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване съдържа детайлна здравна информация по смисъла на чл. 27, ал. 1 от Закона за здравето,

която представлява защитена от закона тайна, съобразно разпоредбите на чл. 28, ал. 3 във връзка с чл. 28в от цитираната разпоредба.

Изискано е становище от Министерство на труда и социалната политика, съгласно което публикуването на информация на електронната страница на АСП не следва да бъде преустановено. Като администратор на лични данни, АСП има задължение да прилага законосъобразно нормативните актове в областта на личните данни и Общия регламент относно защитата на личните данни, следователно следва да се инициират действия, съвместно с Министерство на труда и социалната политика, за преглед и изготвяне на анализ относно съответствието на Наредба № РД-07-7/05.10.2010 г. с Регламента не само във връзка с публикуването на данни в профила на детето.

При съобразяване с така изложеното, е предложен нов макет на профила за публикуване на електронната страница на АСП, който да бъде предоставен на РДСП при изготвяне на информация за детето, спрямо които Съвета по осиновяване е взел решение да се предприемат специални мерки.

Във връзка гореизложеното, г-жа Ананиева моли КЗЛД за методическа подкрепа при законосъобразното прилагане на 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 1 от Наредба № РД-07-7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, както и по отношение на предложения проект на обобщена информация за профил дете за предприемане на специални мерки.

Към искането са приложени:

- Макет на публикуваната до момента информация;
- Проект на обобщена информация за дете за предприемане на специални мерки.

Правен анализ:

С Наредба № РД-07-7 от 5.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване се определят условията и редът за водене и съхраняване на регистър на децата, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване; водене и съхраняване на Националния регистър на осиновяващи за пълно осиновяване; поддържане на Национална електронна информационна система за децата, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване.

С Наредбата се определят условията и редът за вписване в регистрите; извършване на социално проучване на лице, което желае да осинови дете при условията на пълно осиновяване; издаване и прекратяване на разрешение за вписване в Националния регистър на осиновяващи за пълно осиновяване; насочване на осиновяващите към доставчици на социални услуги за обучение и подкрепа; предприемане на специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години.

В Раздел III от Наредба № РД-07-7 от 5.10.2010 г. е регулирана Националната електронна информационна система за деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване. Съгласно разпоредбите на чл. 15 от Наредбата Агенцията за социално подпомагане разработва и поддържа Национална електронна информационна система за децата, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване, като предприема мерки за сигурност и оперативна съвместимост в съответствие с общоприетите в практиката стандарти, които осигуряват целостта на данните и връзката с други информационни обекти; осигурява условия за достъп до публичните данни и гарантира защитата на личните и други данни за физическите лица, както и защитата на данните за местосъхранението на документите им.

Агенцията за социално подпомагане предприема специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години, когато в 6-месечния срок от вписването на детето в регистъра Съветът по осиновяване не е определил подходящ осиновяващ или никой от определените не по-малко от трима осиновяващи не е подал молба за осиновяване за

конкретното дете или когато въпреки положените усилия не е възможно да бъде определен подходящ осиновяващ за детето. Мерките се предприемат въз основа на мотивирано предложение от Съвета по осиновяване. Към предложението Съветът по осиновяване прилага и извлечение от протокола на заседанието, на което е взето решението за публикуване на информацията.

Специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години се осъществяват, като длъжностните лица предприемат необходимите действия за публикуване на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане на обща информация за детето, подготвена от съответната регионална дирекция за социално подпомагане. Информацията се обновява веднъж месечно от 15-о до 20-о число и съдържа профил на съответното дете, който включва: възраст, пол, специални нужди - информацията за трайното увреждане и възможност за социална адаптация. В информацията се посочва Съветът по осиновяване, взел решението за предприемане на специални мерки.

В горесцитираните разпоредби е отразено, че в регистъра по чл. 21, ал. 1 на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане е публикувана обобщена информация за децата със здравословни проблеми, специални нужди или когато е навършило седем години. Съгласно разпоредбите на чл. 22, ал. 2 осиновяващ, вписан в регистъра, който желае да осинови дете, чийто профил е поместен на електронната страница на Агенцията за социално подпомагане, и/или който желае да получи допълнителна информация за детето, следва да подаде молба до Съвета по осиновяване, взел решението за предприемане на специални мерки. Към молбата осиновяващият прилага и декларация за неразпространение на информацията.

Допълнителната информация включва данни за:

1. потребностите на детето;
2. здравословното му състояние;
3. развитието на детето;
4. снимка на детето;
5. друга важна информация.

Информацията по ал. 2 се предоставя в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

Разпоредбата на чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 определя като „лични данни“ всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Данните в проекта на обобщена информация за дете за предприемане на специални мерки, която ще се публикува на страницата на Агенцията за социално подпомагане, представляват „профил“ на лицето и сами по себе си не биха могли да доведат до идентифицирането на съответното дете (в регистъра по чл. 21, ал. 1 не се публикуват имена, ЕГН, дата на раждане, месторождение, местопребиваване и т.н.). Следователно тяхното публикуване в предложения вид и обем принципно не противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679.

В същото време прави впечатление, че в предлагания профил е включена и рубрика „Поставени диагнози“. Следва да се отчита обстоятелството, че диагнозите по правило съдържат „здравна информация“ по смисъла на чл. 27 и сл. от Закона за здравето и са обект на специална регламентация и защита. В тази връзка, от гледна точка на пропорционалността е по-удачно информацията за поставените диагнози на детето да не се публикува, а да се предоставя като част допълнителната

информация по чл. 22, ал. 2 от Наредба № № РД-07-7 от 5.10.2010 г.

Въпросната допълнителна информация безспорно води до идентификация на детето и при нейното обработване, в т.ч. предоставяне на потенциални осиновяващи, следва да се прилагат освен специалните изисквания на чл. 22 от Наредбата, така и общите правила на Регламент (ЕС) 2016/679.

Важно е да се отчита и специалната цел на публикуване на информация на страницата на АСП, а именно предприемането на специални мерки за осиновяване на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години. Тези категории деца се нуждаят от особено внимание и целенасочени усилия, за да бъде възможно намирането на подходящи осиновители, които да полагат необходимите грижи за отглеждането им и да задоволяват потребностите им във връзка със специалните нужди на децата. Публикуваната информация е необходима, за да бъдат запознати бъдещите осиновители, проявили интерес към съответното дете, по-точно към неговия профил, със спецификите и нуждите, както и грижите които следва да се полагат към детето. Информацията е публикувана с обществено полезна цел и е необходима за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Агенцията за социално подпомагане има както правомощия, така и задължение да предприеме специални мерки за осиновяването на деца със здравословен проблем, специални нужди или навършили седем години, вкл. за извеждане им от специализираните институции, предлагащи социални услуги, и интегрирането им в обществото.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Информацията в проекта на профил на дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години, която ще се публикува на интернет страницата на Агенцията за социално подпомагане на основание чл. 21, ал. 1 от Наредба № РД-07-7 от 5.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, не би могла да доведе до идентифициране на съответното дете, следователно нейното публикуване в предложения вид и обем не противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Поставените диагнози на децата със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години съдържат „здравна информация“ по смисъла на чл. 27 и сл. от Закона за здравето и са обект на специална регламентация и защита. В тази връзка, от гледна точка на пропорционалността, информацията за поставените диагнози на детето не следва да се публикува, а да се предоставя като част допълнителната информация по чл. 22, ал. 2 от Наредба № № РД-07-7 от 5.10.2010 г.

3. Допълнителната информация по чл. 22, ал. 2 от Наредба № № РД-07-7 от 5.10.2010 г. позволява пряка или непряка идентификация на детето и при нейното обработване, в т.ч. предоставяне на потенциални осиновители, следва да се прилагат както специалните изисквания на чл. 22 от Наредбата, така и общите правила на Регламент (ЕС) 2016/679.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
Рег. № НДМСПО-01-264/2018 г.
гр. София, 22.11.2018 г.

ОТНОСНО: *Правила за небанкови финансови институции за еднозначно разпознаване на физически лица във виртуална среда при предоставяне на финансови услуги от разстояние*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 21.11.2018 г., разгледа преписка с рег. № НДМСПО-01-264/2018 год. от г-н П.Д. – Управител на „Б.Ф.“ ООД, по въпроси, касаещи правила за небанкови финансови институции за еднозначно разпознаване на физически лица във виртуална среда при предоставяне на финансови услуги от разстояние.

„Б.Ф.“ ООД е небанкова финансова институция, вписана с рег. № ***** в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ) на БНБ. Дружеството предоставя финансови услуги от разстояние и по-специално потребителски кредити на физически лица. Кандидатстването и отпускането на заемите на потребителите се осъществява неприсъствено съгласно Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние и Закона за потребителските кредити. Правните изявления при кандидатстване и отпускане на кредити на физическите лица се разменят и удостоверяват чрез усъвършенстван електронен подпис по чл. 13, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕПЕУУ, създаден чрез средства за индивидуализация - телефон и електронна поща, ведно с персонален код, на които е придадено значение на саморъчен подпис относно обвързаните с тях електронни изявления.

Като финансова институция дружеството попада в кръга на лицата, които трябва да прилагат мерки за предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма. Но част от отпусканите заеми са малки суми, чиито стойности са значително под праговете, изискващи специални мерки за идентификация съгласно ЗМИП и ЗМФТ.

При извършване дейността на финансовата институция се идентифицират практически затруднения, свързани с еднозначно разграничаване на едно лице от друго във виртуална среда. Дори да се извърши контрол и проверка на идентификационните данни, предоставени от клиента, не може да се елиминира рискът от заявяване и ползване на финансови услуги от лица чрез т.нар. „кражба на самоличност“, когато едно лице се представя за друго.

Законът за електронната идентификация има за цел да уреди обществените отношения, свързани с електронното разпознаване на физически лица, но влизането му в действие е отложено за 01.01.2019 г. Към настоящия момент правната и икономическа среда, в която оперират небанковите финансови институции, предоставящи дистанционно услуги за потребителско кредитиране на физически лица, остава несигурна и заплашена от неспецифични непазарни рискове.

Обективните затруднения при еднозначно разпознаване на физическите лица във виртуална среда са предпоставка за измами и други форми на забранено от закона поведение от страна на недобросъвестни лица, които изискват специални мерки, за да не подкопават доверието и икономическата ефективност на кредитната дейност на небанковите финансови институции.

Същевременно с цел привеждане в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR) небанковите финансови институции трябва да сведат събирането и обработването на личните данни на физическите лица до минимум, в съответствие с целите на предоставяните услуги. Обработването на по-голям обем лични данни на потребителите с цел защита икономическите интереси на администратора може да накърни принципа на пропорционалност при обработването.

Изложението има за цел да обоснове необходимостта от становище на Комисията за защита на личните данни по следните въпроси:

- При прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR) от 25 май 2018 г. остава ли актуално и приложимо становището, изразено в Решение № Ж-39/09.06.2016 г. на КЗЛД за това, че небанкова финансова институция, като администратор на лични данни, е задължена при идентификация на клиента или проверката ѝ, да изиска официален документ за самоличност, съдържащ снимката му, какъвто документ е личната карта, както и да направи копие от него и да го съхранява пет години.

- При установяване, че физическо лице е заявило и/или получило паричен заем по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние от небанкова финансова институция, чрез т.нар. „кражба на самоличност“, когато едно лице се представя за друго, задължена ли е небанковата финансова институция, като администратор на лични данни, да уведомява надзорния орган за нарушаване сигурността на личните данни съгласно изискванията на чл.33 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR).

В тази връзка г-н П.Д., моли КЗЛД да изрази становище и указания, адресирани до финансовите институции, относно обработването на лични данни на физическите лица при предоставяне на финансови услуги от разстояние, с цел преодоляване на специфичните рискове, свързани с еднозначното разграничаване на физическите лица във виртуална среда.

Правен анализ:

Законът за кредитните институции (ЗКИ) дефинира дейностите и присъщите по предмет на дейност задължения на банковите и небанковите финансови институции. Небанковите финансови институции, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗКИ имат право да извършват като основна дейност придобиване на участия в кредитна институция или в друга финансова институция, отпускане на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) и др. До влизането в сила на чл. 100, ал. 1 от ЗПУПС, по силата на Окончателните насоки относно сигурността на плащанията в интернет на Европейския банков орган, финансовата институция трябва да проведе задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента с цел оторизиране на плащания в интернет от страна на клиента и с цел издаването или изменението на електронни мандати за директен дебит. По смисъла на делегирания Регламент на Комисията за допълнение на Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за задълбоченото установяване на идентичността на клиента и общите и сигурни отворени стандарти на комуникация, изискванията за идентификация са значително завишени, особено когато клиентът извършва действие от разстояние, при което би могло да възникне риск от измама при плащането или друга злоупотреба. По смисъла на т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗПУПС установяването на идентичността е „процедура, която позволява на доставчика на платежни услуги да провери самоличността на ползвателя на платежни услуги, включително използването на персонализираните средства за сигурност на ползвателя“.

Извън задълженията, вменени с оглед упражняване дейността на финансовата институция, Законът за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) определя мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. В чл. 3 от ЗМИП са разписани мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и те са:

- 1. комплексна проверка на клиентите;**
2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на този закон;
3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на този закон документи, данни и информация;

4. оценка на риска от изпиране на пари;
5. разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. разкриване на друга информация за целите на този закон;
7. контрол върху дейността на задължените субекти по раздел II от тази глава;

8. обмен на информация и взаимодействие на национално равнище, както и обмен на информация и взаимодействие между дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, звената за финансово разузнаване на други държави и юрисдикции, както и с компетентните в съответната сфера органи и организации на други държави.

Горесцитираните мерки за превенция и контрол на изпълнението им са задължителни за субектите, изброени в чл. 4 от същия закон. В чл. 4, ал. 1 като задължени субекти, са отбелязани Българската народна банка и кредитните институции, които извършват дейност на територията на Република България по смисъла на Закона за кредитните институции. „Б.Ф.“ ООД е небанкова финансова институция, вписана с рег. № ***** в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ) на БНБ, следователно дружеството, влиза в обхвата на задължените субекти по чл. 4, ал. 1 от ЗМИП. Със ЗМИП за определени правни субекти, за които се предвиждат задължения за предприемане на мерки за превенция, в частност - действия по идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация (чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗМИП).

В разпоредбите на глава V от ЗМИП, а именно в чл. 52 и чл. 53 е отразено, че Идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник. Определен е начинът на идентифицирането на клиентите и проверката на тяхната идентификация. За физическите лица се изисква представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса, единния граждански номер, а за физическите лица, имащи качеството на едноличен търговец - и чрез представяне на документите, идентифициращи го в търговското му качество. Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП - Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Следователно служителите на финансовата институция снемат копие на личната карта при първоначалното посещение в небанковата финансова институция, след което, те трябва да сверяват истинността на предоставените от лицето данни, а не всеки път да снемат ново копие или да сканират отново личната карта.

Съгласно чл. 53, ал. 2 при идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. Въз основа на оценката на риска по глава седма от Закона, а именно във връзка с изясняване на произхода на средствата лицата по чл. 4 може да събират допълнителни данни при условията и по реда на правилника за прилагане на закона. Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични

документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях. При липса на друга възможност събирането на данните по ал. 2, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник. Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В тези случаи проверката на събраните идентификационни данни се извършва по реда на чл. 55, ал. 2.

Процедурата по идентифициране на клиента е задължителна за небанковите финансови институции. В чл. 2, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари е посочено, че това се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, а в ал. 3 са изчерпателно изредени данните, които се събират:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. гражданство;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

В глава III от ЗМИП са разписани сроковете на съхранение на информация и статистически данни. Разпоредбите на чл. чл. 67, ал. 1 гласи, че лицата по чл. 4 (в конкретния казус небанковите финансови институции) съхраняват за срок 5 години всички събрани и изготвени по реда на този закон и правилника за прилагането му документи, данни и информация.

В случаите на установяване на делови взаимоотношения с клиенти, както и в случаите на встъпване в кореспондентски отношения горесцитираният срок започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията.

Съгласно чл. 4, пар. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент относно защитата на данните) „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, пар. 7 от Общия регламент, небанковата финансова институция („Б.Ф.“ ООД) има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо. Обработването на лични данни в конкретния случай отговаря на изискването на чл. 6, пар. 1, буква в) от Общия регламент относно защитата на данните, а именно **обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.**

Обработването на лични данни от финансовата институция следва да се извършва при спазването на принципите изброени в глава II от Регламента, чл. 5 – личните данни да са: обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“); подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“); точни и при необходимост да

бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“); съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“); обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Относно втория поставен в искането въпрос, а именно при установяване, че физическо лице е заявило и/или получило паричен заем по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние от небанкова финансова институция, чрез т.нар. „кражба на самоличност“, когато едно лице се представя за друго, задължена ли е небанковата финансова институция, като администратор на лични данни, да уведомява надзорния орган за нарушаване сигурността на личните данни съгласно изискванията на чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR), то същото нарушение представлява риск за правата на физическите лица. чл. 33 от Общия регламент относно защитата на данните, следва да бъде разглеждан във връзка със съображение 85 от същия, а именно нарушаването на сигурността на лични данни може, ако не бъде овладяно по подходящ и навременен начин, да доведе до физически, материални или нематериални вреди за физическите лица, като загуба на контрол върху личните им данни или ограничаване на правата им, дискриминация, кражба на самоличност или измама с фалшива самоличност, финансови загуби, неразрешено премахване на псевдонимизацията, накърняване на репутацията, нарушаване на поверителността на лични данни, защитени от професионална тайна, или всякакви други значителни икономически или социални неблагоприятни последици за засегнатите физически лица. **Поради това, веднага след като установи нарушение на сигурността на личните данни, администраторът следва да уведоми надзорния орган за нарушението на сигурността на личните данни без ненужно забавяне и когато това е осъществимо — не по-късно от 72 часа след като е разбрал за него**, освен ако администраторът не е в състояние да докаже в съответствие с принципа на отчетност, че няма вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до риск за правата и свободите на физическите лица. Когато такова уведомление не може да бъде подадено в срок от 72 часа, то следва да посочва причините за забавянето и че информацията може да се подаде поетапно без ненужно допълнително забавяне.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Небанковите финансови институции, като администратори на лични данни, са задължени при идентификация на клиента или проверките, да изискват официален документ за самоличност, съдържащ снимката му, какъвто документ е лична карта, както и да направи копие от него и да го съхранява пет години (чл. 67, ал. 1 от ЗМИП). Задължението е съгласно чл. 53, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, а именно идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

При установяване, че физическо лице е заявило и/или получило паричен заем по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние от небанкова финансова институция, чрез т.нар. „кражба на самоличност“, когато едно лице се представя за друго, задължение на небанковата

финансова институция, като администратор на лични данни, да уведоми надзорния орган за нарушаване сигурността на личните данни съгласно изискванията на чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR). Нарушението на сигурността на личните данни може да доведе до риск за правата и свободите на физическите лица, поради това, веднага след като установи нарушение на сигурността на личните данни, администраторът следва да уведоми надзорния орган за нарушението на сигурността на личните данни без ненужно забавяне и когато това е осъществимо — не по-късно от 72 часа след като е разбрал за него (съображение 85 от Регламента). Задължение на администратора на лични данни е, също така да уведоми субекта на данните за нарушение на сигурността на личните му данни (съгласно разпоредбите на чл. 34 от Общия регламент).

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Рег. № РД-18-10/2018 г.
гр. София, 22.11.2018 г.**

ОТНОСНО: *произнасяне на становище по заявления за достъп до обществена информация*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 21.11.2018 г., разгледа преписка с рег. № РД-18-10/2018 год. от г-н Иван Марков – Главен секретар на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС), по въпроси, касаещи предоставянето на информация, съдържаща лични данни, изискани на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). В МТИТС е постъпило заявление за достъп до обществена информация с искане за представяне на „списък с трите имена на всички съветници на министрите на транспорта, информационните технологии и съобщенията за периода 01.01.2008 – 03.09.2018 г.“ и информация за периода, в който описаните лица са били съветници в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията“.

В тази връзка г-н Марков се обръща към КЗЛД, за изразяване на становище, дали предоставянето на исканата информация е в съответствие с Общия регламент за защита на данните.

Правен анализ:

Законът за достъп до обществена информация урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществения сектор.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а именно, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република

България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, исканата информация в изложения казус, представлява обществена информация, обработвана от МТИТС, в качеството му на задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ, а именно държавен орган.

В своята практика Конституционният съд на Република България също обсъжда темата с лицата, заемащи висши публични длъжности. Подобен обществен статут на едно лице го поставя в положение на по-занижена защита по отношение на неговите лични данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по Конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права – при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена“ в сравнение със защитата при останалите лица.

Съгласно разпоредбите на Закона за администрацията, а именно в чл. 28, ал. 4 е отразено, че дейността на политическите кабинети на министър-председателя и на министрите се подпомага от съветници по определени въпроси, които не могат да изпълняват функции на управление, от експерти и от технически сътрудници.

В пар. 2, ал. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ) е отразено, че членовете на политическите кабинети извън посочените в чл. 6, ал. 1, съветниците и експертите към политическите кабинети и съответно са приравнени към лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон. Следователно съветниците на министрите на транспорта, информационните технологии и съобщенията се ползват със занижена закрила от закона.

В своята дълготрайна практика КЗЛД разглежда данните на лица, заемащи висши публични длъжности, по смисъла на ЗПКОНПИ, като данни на публичните фигури, чиято защитата е „много по-занижена“ в сравнение със защитата при останалите лица. Същото е намерило отражение и в разпоредбите на Закона за изменение и допълнение на закона за защита на личните данни, където е казано, че при обработване на лични данни администраторът взема предвид дали субектът на данни е лице, което заема длъжност по чл. 6 от ЗПКОНПИ.

Член 4, пар. 1 от Регламента определя понятието лични данни като „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

От казаното до тук, следва да се направи изводът, че списък с трите имена на всички съветници на министрите на транспорта, информационните технологии и съобщенията за периода 01.01.2008 – 03.09.2018 г. и информация за периода, в който описаните лица са били съветници в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията следва да се разглежда като обществена информация и да бъде предоставена по реда за достъп до обществена информация на Закона за достъп до обществена информация.

Във връзка с горното и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент за защита на данните, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Списък с трите имена на всички съветници на министрите на транспорта, информационните технологии и съобщенията за периода 01.01.2008 – 03.09.2018 г. и информация за периода, в който описаните лица са били съветници в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията следва да се разглежда като обществена информация, която не представлява лични данни, защитени по реда на Общия регламент относно защитата на данните.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-17-916/01.11.2018 г.
гр. София, 21.12.2018 г.**

ОТНОСНО: *Монтиране на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на училище „Д.И.Б.“, гр. П.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 19.12.2018 г., разгледа писмо /вх. № НДМСПО-17-916/01.11.2018 г./ от г-жа Албена Михайлова, в качеството ѝ на главен секретар на Министерството на образованието и науката (МОН), което искане е на основание постъпил доклад в МОН с вх. № 0602-1000/25.09.2018 г., от г-жа З.А. - директор на ПГКИТ (ПГКИТ) „Д.И.Б.“, гр. П., където се поставят въпроси относно изпълнението на препоръки на РУО - П. за монтиране на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на училището, във връзка с разпоредбите на Закона за защита на личните данни и изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни (Общ регламент относно защитата на личните данни).

При извършена проверка от комисия от МОН на присъствието на учениците в учебни часове и отразяване на отсъствията им в дневниците на класовете в ПГКИТ, гр. П., е установено, че от учебни часове отсъстват 63% от учениците, като отсъствията не са отразени в дневниците на класовете и липсва контрол по присъствието на учениците от директора на училището. Резултатите от проверката са представени на министъра на образованието и науката в доклад № 8089403-14/17.05.2018 г. В изпълнение на резолюцията на министъра на образованието и науката е разпоредено на началника на РУО - П. да предприеме действия по компетентност спрямо директора на училището и да му даде препоръка за монтиране на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на училището с цел превенция и ефективен контрол на отсъствията на учениците по неуважителни причини.

Директорът на ПГКИТ „Д.И.Б.“, гр. П., е получил препоръката от началника на Регионалното управление на образованието - П. и е свикал родителска среща за запознаване на родителите с мерките, които ще предприеме.

В резултат от срещата родителите са подали декларации, че не са съгласни с монтиране на тези камери, позовавайки се на разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Несъгласие за монтирането на камерите са изразили и учителите от училището, които са информирали и Синдиката на българските учители.

Монтирането на входно-изходни камери за лицево разпознаване в училището е продиктувано от необходимостта за ефективен контрол на посещаемостта на учениците в учебни часове, което от своя страна е от изключителна важност в редица аспекти, като например:

- Защита на живота и здравето на учениците, както и на жизненоважни интереси на учениците и обществото;

- Навременно предприемане на адекватни мерки за преодоляване на причините за неоснователни отсъствия на учениците, включително допълнителна подкрепа;

- Предотвратяване на риска от ранно отпадане на учениците от образователната система и социално изключване, водещо до осигуряване на възможност за придобиване на компетентности, необходими за успешна личностна и професионална реализация и активен граждански живот в съвременните общности;

- Недопускане неправомерно разходване на финансов ресурс, в това число и справедливо разпределение и използване на социални продукти;

- Спазване на законови задължения;

- Обществен интерес.

Съгласно чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България, правото на образование е основно право на всички, но то е и основно задължение на гражданите до навършване на 16-годишна възраст.

Присъствието на учениците в училище е задължение на учениците, както и на техните родители, чието неспазване е скрепено със санкция (чл. 172, ал. 1, т. 1, чл. 210, ал. 1 и чл. 347, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование);

Предвид високата значимост на училищното образование, с оглед осигуряване на най-добрия интерес на детето и на обществото като цяло, основното и средното образование в държавните и общинските училища в Република България е безплатно и законодателят не е оставил право на избор на детето или на родителите му, а е регламентирал неговата задължителност, от една страна, а от друга, е установил в редица актове обучението на лицата като условие за получаване на социална подкрепа и подпомагане - Закон за социално подпомагане (чл. 12, ал. 2, т. 5), Правилник за прилагане на ЗСП (чл. 9, ал. 3; чл. 10, чл. 11, чл. 14), Закон за семейни помощи за деца (чл. 2, чл. 7, чл. 8в, чл. 10а, чл. 12), Правилник за прилагането на ЗСПД, Кодекс за социално осигуряване (чл. 82), Закон за здравното осигуряване (чл. 40, ал. 3) и мн. др.

Предотвратяване отпадането на децата и учениците от училище е от съществено значение за цялото общество и държавен приоритет, с оглед на което същото е намерило отражение както в нормативната уредба, така и в редица европейски и национални стратегически документи: Закон за предучилищното и училищното образование (чл. 5, ал. 2), Закон за закрила на детето, Стратегия за намаляване дела на преждевременно напусналите образователната система (2013-2020 г.), Национална стратегия за закрила на детето (2008-2018 г.), Стратегия Европа: 2020, Програма за управление на правителството на Република България за периода 2017-2021 г. (цел 95) и др.

Описан е и създаденият с ПМС № 100/8.06.2018 г. Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и включване в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст. Механизмът регламентира взаимодействието на институциите,

прилагането на комплекс от мерки за обхващане и включване в образователната система и предотвратяване на ранно отпадане на децата в риск, включително организиране на регулярен обмен на информация между ангажираните институции и координиране на техните съвместни действия за налагане на съответни санкции по реда на Закона за закрила на детето и на Закона за предучилищното и училищното образование на родители, чиито деца в задължителна предучилищна и училищна възраст не посещават училище, както и извършване на контрол на издадените здравни бележки за извиняване на отсъствия по уважителни причини на децата и учениците.

Съгласно § 1, т. 11, буква „д“ от Преходната разпоредба на Закона за закрила на детето (ЗЗД) дете в риск е дете, за което съществува риск от отпадане от училище или което е отпаднало от училище. Редовното посещаване на училище от децата е един от индикаторите за установяване съществуването на риск от отпадане от училище.

В тази връзка е и нормативно установено в чл. 6а, ал. 4, т. 3, буква „в“ от ЗЗД правомощие и задължение на министъра на образованието и науката да осъществява дейности по превенция и разрешаване на проблема с учениците, които не посещават училище. За реализиране на тези правомощия е необходимо наличието на навременна и достоверна информация, което е от ключова важност за предприемане на адекватни мерки и прилагане на политиките в тази област.

От друга страна, неоснователните отсъствия на учениците от училище са предпоставка за нарушаване жизненоважни интереси на самите ученици, както и на обществото като цяло, предвид риска от ранно отпадане на учениците от образователната система и социално изключване, включително риск за живота и здравето им.

Не на последно място, следва да се отбележи и значимият обществен интерес от предприемане на резултатни мерки за преодоляване случаите на фиктивно записани ученици, неравнопоставеност по отношение изпълнението на задължението за посещаване на училище от всички ученици в задължителна училищна възраст, както и рационалното и законосъобразно разходване на финансов ресурс за образование.

Предвид изложеното, г-жа Михайлова моли КЗЛД за становище дали монтирането на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на ПГКИТ, гр. П., е в нарушение на разпоредбите на Закона за защита на личните данни и изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

Към искането за становище са приложени Доклад от директора на училището, както и декларации за несъгласие за монитране на видеокамери за лицево разпознаване.

Правен анализ:

Във връзка с масовото навлизане на видеонаблюдението във всички сфери на живота, все по-актуален става въпросът за защита на неприкосновеността на личния живот. В духа на динамичното развитие на технологиите, ролята на видеонаблюдението в ежедневието непрекъснато се засилва поради неговата достъпност и приложимост. Доскоро системите за видеонаблюдение са били приоритет за специални обекти, банкови офиси и големи предприятия, но днес те се използват за охрана на училища, жилищни комплекси, болници, хотели, офиси, магазини и др. Рисковете за прекомерно навлизане в личното пространство и личната неприкосновеност на физическите лица още повече нарастват при свързване на видеонаблюдението с технологии за лицево разпознаване, в основата на които се използват алгоритми и процеси на изкуствения интелект и които създават условия за автоматизирано вземане на решения с важни последици за субектите на данни.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни в рамките на ЕС.

По смисъла на чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде пряко или непряко идентифицирано.

Осъществяването на видеонаблюдение се явява действие по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламента, а именно операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Определени категории по своето естество са особено чувствителни от гледна точка на основните права и свободи на лицата и за тях е предвидена специална защита. Към тях спадат и „биометричните данни“, които по силата на чл. 4, т. 14 от Общия регламент са лични данни, получени в резултат на специфично техническо обработване, които са свързани с физическите, физиологичните или поведенческите характеристики на дадено физическо лице и които позволяват или потвърждават уникалната идентификация на това физическо лице, като **лицеви изображения** или дактилоскопични данни. Съображение 51 от Регламента уточнява, че когато снимки, съответно видеозаписи, се обработват чрез специални технически средства, позволяващи уникална идентификация или удостоверяване на автентичността на дадено физическо лице, е налице обработване на биометрични данни. Без съмнение системите за лицево разпознаване попадат в тази хипотеза.

Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите по чл. 5 от Общия регламент, включително принципите на законосъобразност, необходимост и пропорционалност.

Общият регламент забраняват обработването на специални категории лични данни, сред които са и „биометрични данни“, освен в случаите, когато е налице някое от изрично посочените изключения по чл. 9, параграф 2 от Регламента. Евентуално приложима хипотеза в разглеждания казус би могла да бъде тази по чл. 9, пар. 2, б. „ж“ - обработването е необходимо по причини от важен обществен интерес на основание правото на Съюза или правото на държава членка, което е **пропорционално на преследваната цел**, защита същността на правото на защита на данните и предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните. Прагът за обосноваване на пропорционалността на обработване на чувствителни данни е още по-висок, когато **субектите на данни са деца**, какъвто е и конкретния случай.

Монтирането на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на училището, има за цел превенция и ефективен контрол на отсъствията по неуважителни причини на учениците и в по-общ план превенция на ранното отпадане на учениците от образователната система, преодоляване случаите на фиктивно записани ученици, както и рационалното и законосъобразно разходване на финансов ресурс за образование.

Без да се отрича или омаловажава обществената значимост на преследваните образователни и социални цели, същите не са пропорционални на предлаганото изключително интрузивно обработване на чувствителни лични данни. Поради тези причини **използването на камери за лицево разпознаване в училище не отговаря за задължителните изисквания на Общия регламент за законосъобразност и пропорционалност на обработването на лични данни**. В тази връзка визираните от РУО – П. към Министерството на образованието и науката обществено полезни цели следва да бъдат реализирани с други методи, а не чрез обработване на биометрични данни и то на деца.

В допълнение на предходното, съгласно разпоредбите на чл. 22, пар. 1 от Общия регламент, субектът на данни има право да не бъде обект на решение, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включващо профилиране, което поражда правни последици за него или по подобен начин го засяга в значителна степен. Свързването на камери за лицево разпознаване с електронния дневник на училището предполага подобна хипотеза на автоматизирано решение. За да е допустимо,

то трябва да е предвидено в законодателството или да се основава на изричното съгласие на субекта на данните, респективно на неговия родител или настойник. В конкретния случай са представени изрични декларации, с които **родителите отказват техните деца да бъдат снимани** чрез камери за видеонаблюдение.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни чрез монтирането на входно-изходни камери за лицево разпознаване, свързани с електронния дневник на ПГКИТ „Д.И.Б.“, гр. П., противоречи на задължителните изисквания на Регламент (ЕС) 2016/679 за законосъобразност и пропорционалност, по-специално на чл. 5, чл. 9 и чл. 22 от Регламента.

2. Постигането на целта по превенция и ефективен контрол на отсъствията по неуважителни причини на учениците в ПГКИТ „Д.И.Б.“, следва да се реализира с други способи, които не изискват обработване на специални категории лични данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-17-949/28.11.2018 г. гр. София, 21.12.2018 г.

ОТНОСНО: Въпроси, свързани с карти „Multisport“.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 19.12.2018 г., разгледа писмо /вх. № НДМСПО-17-949/2018 г./ от г-жа К.К. – длъжностно лице по защита на данните в „К.“ ЕООД. Г-жа К.К. информира, че дружеството изразява желание да подпише договор с фирма, предлагаща ежемесечни „Multisport“ карти на техните служители за посещение при преференциални условия на фитнес центрове, студиа, плувни комплекси и други спортни съоръжения и дейности. „К.“ ЕООД следва да предостави лични данни на служителите си, желаещи да се възползват от предлаганата услуга, за целите на издаване на картите, като на същите ежемесечно ще се удържат суми от трудовото им възнаграждение.

Въпросът, който поставя г-жа К.К. е дали в конкретния случай фирмата, предлагаща услугата, се явява обработващ лични данни и следва ли в договора, сключен между двете дружества или в друг правен акт да се уреди обработването на лични данни, съгласно изискванията на чл. 28, § 3 от Общия регламент относно защитата на данните.

Правен анализ:

Поради постъпилите множество сходни запитвания и разпространеността на услугата, от съществено значение е определянето на правоотношенията между участниците, както и основанията за обработване на личните данни на служителите, ползватели на услугата „Multisport“ карта.

Съгласно чл. 4, т. 7 от Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679) **„администратор“** означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или за цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

„Обработващ лични данни“ е „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора“ (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора на лични данни. Техните отношения се уреждат с договор, който регламентира предмета, срока на действие по обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и задълженията и правата на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документално нареждане от страна на администратора. В случаите, когато е необходимо назначаването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, § 2 от Общия регламент, обработващият също поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, § 10 от Общия регламент изрично предвижда, ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Принципът на отчетност, визиран в чл. 5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата

на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

Участниците в конкретното правоотношение са три:

- Фирмата, предлагаща „Multisport“ услуга;
- „К.“ ЕООД в качеството си на работодател/администратор на лични данни;
- Служителите на „К.“ ЕООД като ползватели на предлаганата услуга.

„К.“ ЕООД е администратор на лични данни на собствено основание и обработва лични данни на служителите си за целите на трудовото правоотношение с тях. Като работодател дружеството желае да мотивира служителите си като им предостави възможност за физическа активност и здравословен начин на живот, който несъмнено би довел до повишаване на продуктивността им.

От друга страна фирмата, предлагаща услугата „Multisport“, е дружество, чиято основна цел е генериране на търговска печалба, като тя също е администратор на лични данни на собствено основание.

Основна характеристика на отношението администратор – обработващ лични данни е, че вторият обработва данните само по нареждане на администратора /арг. чл. 28, § 3, б. „а“ вр. с чл. 29 от Общия регламент/.

В отношението помежду си двете дружества обработват личните данни за различни цели, съхраняват ги за различни срокове, предават ги на различни получатели, прилагат различни технически и организационни мерки за защита и т.н.

В този ред на мисли може да се направи извод, че визираните характеристики за обработване на лични данни не са унифицирани, следователно същите не могат да бъдат предмет на договаряне и възлагане от администратор към обработващ по смисъла на чл. 28, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. В конкретния случай правоотношението между „К.“ ЕООД и фирмата, предлагаща „Multisport“ услуга е между два самостоятелни администратора на лични данни.

Обработването на лични данни е допустимо, когато е налице основание за законосъобразност по смисъла на чл. 6, както и при спазване на принципите за обработка, прогласени в чл. 5 на Общия регламент.

„К.“ ЕООД в качеството си на работодател, предавайки лични данни на служителите си на фирмата, предлагаща „Multisport“ услугата, извършва действие по допълнително обработване на лични данни за цели, различни от първоначалните (за целите на трудовото правоотношение). С оглед на факта, че услугата „Multisport“ е **придобивка с незадължителен характер** за служителите, най-логично е като основание за предаване на личните данни на фирмата, предлагаща услугата, да се използва „съгласие“ по смисъла на чл. 6, § 1, б. „а“ вр. с чл. 4, т. 11 от Общия регламент. В случая служителите имат истински и свободен избор, а също така и възможност за отказ от услугата, без това да доведе до неблагоприятни последици за тях в рамките на трудовото правоотношение / арг. съобр. 42, последно изречение от Общия регламент/. Договорното основание не следва да е приложимо с оглед на факта, че служителите (субекти на данни) не са страна по договора между работодателя и фирмата, предлагаща „Multisport“ услуга. Нещо повече, в тези облигационни отношения, те разполагат с директното право да изискват изпълнение на договореното в тяхна полза, но не и да претендират разтрогване или изменение на договора, следователно не са част от процеса на доброволното волеизявление (съгласие) за сключване и определяне условията на договора, включително и по отношение на обработката на лични данни.

В допълнение, следва да се отбележи и разпоредбата на чл. 272 от Кодекса на труда (КТ), респ. чл. 72 от Закона за държавния служител (ЗДСл), съгласно която без **съгласието** на работника или служителите не могат да се правят удръжки от трудовото му възнаграждение освен за изчерпателно изброените случаи, сред които не попада удръжката за „Multisport“ карта.

Възможни са различни отклонения в зависимост от регулирането на отношенията в договора между фирмата, предлагаща „Multisport“ услугата и работодателя, като плащането на цената на услугата може да се разпределя между работодател и служител или да се поема изцяло от служителя или работодателя.

Допустимо е ползватели на услугата да бъдат и трети лица, напр. съпрузи и деца на служителя. Техните лични данни също следва да се обработват на основание съгласие.

Във връзка с гореизложеното, „К.“ ЕООД следва да спази характеристиките на съгласието, визирани в чл. 4, т. 11 и също така да изпълни задължението си за предоставяне на информация по смисъла на чл. 13 и чл. 14 от Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. „К.“ ЕООД, в качеството си на администратор на лични данни, може да предостави лични данни на свои служители на фирмата, предлагаща услугата „Multisport“ карта, при наличие на изрично изразено съгласие от тяхна страна по смисъла на чл. 6, § 1, б. „а“ вр. с чл. 4, т. 11 от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Допустимо е ползватели на услугата да бъдат и трети лица, напр. съпрузи и деца на служителя, като по отношение на техните лични данни също следва да се прилага съгласието като основание за законосъобразност на обработването.

3. Доколкото „К.“ ЕООД и фирмата, предлагаща „Multisport“ услугата, обработват личните данни за различни цели, съхраняват ги за различни срокове, предават ги на различни получатели, прилагат различни технически и организационни мерки за защита и т.н., същите се явяват самостоятелни администратори на лични данни, съответно не попадат в хипотезата на отношения администратор – обработващ по смисъла на чл. 28 от Общия регламент.

4. При обработване на личните данни и двете дружества следва стриктно да спазват задължението си за предоставяне на информация по реда на чл. 13 и чл. 14, в съответствие с изискванията на чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (76) 2019 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759